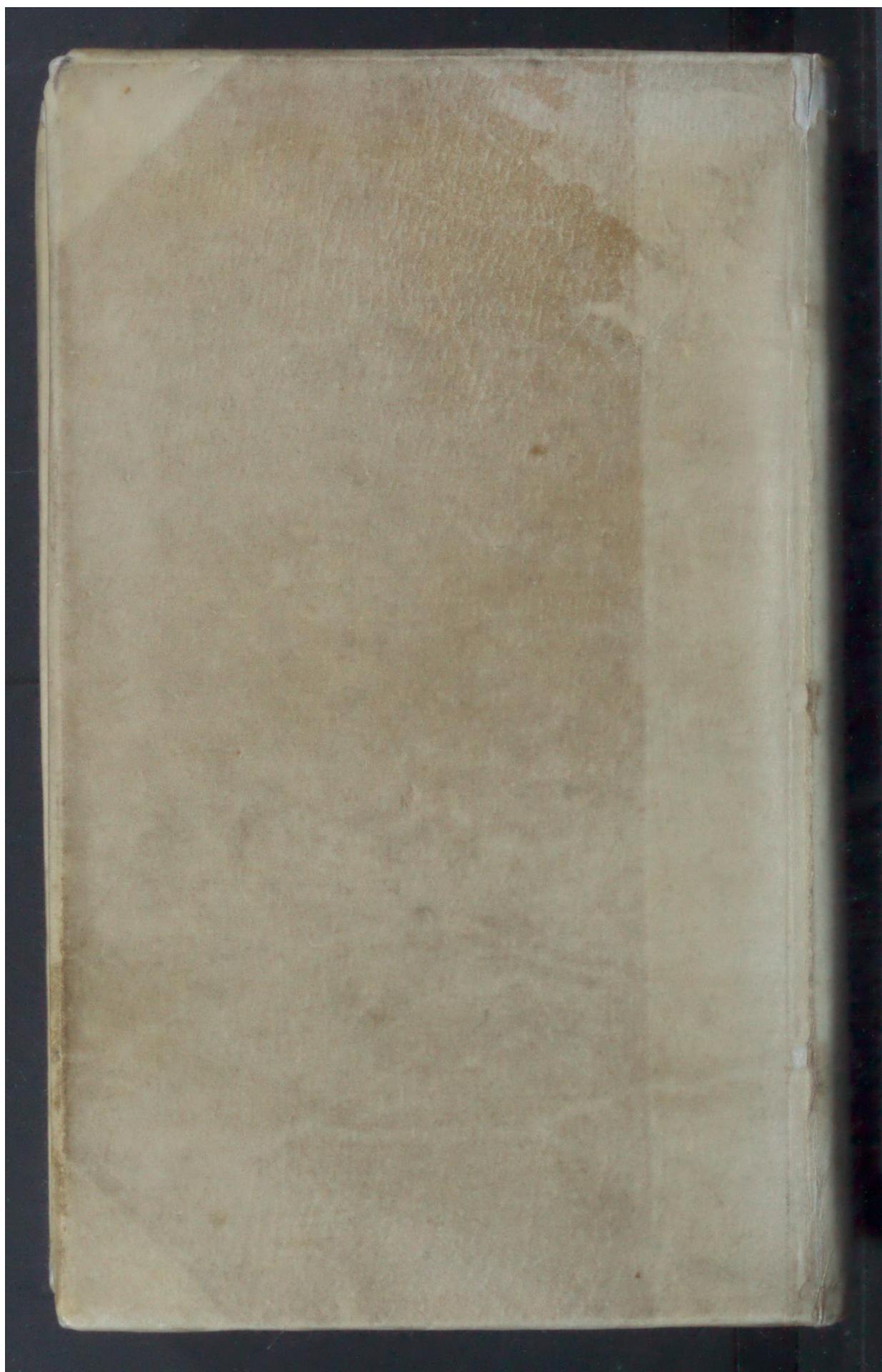

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
4 C 18 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
4 C 18 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
4 C 18 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
4 C 18 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
4 C 18 [1]

5410
15

Christelijke
DOODTS-BETRACHTING,
Bestaende in verscheyden
STERF-GESANGEN,
En
**DOOTS-ECHT-
SCHEYDINGE,**
Door
WILHELM SLUITER,

*Dienaar Iesu Christi in sijn Gemeynte
Te EYBERGEN.*

Midtsgaders Klaag- en Troost-reden over de
Doot van sijn Huys-vrouw
Op Pooten.

T^o AMSTERDAM;
Ey JOHANNES BOECKHOLT, Boeckverkoper in de
Gaaper-steeg, by de Beurs, 1687.

CORINNICK
GODS-ELRACHTING

in deel van de dichter

Coloss. 3. v. 16.

Het woord Christi woone rijckelijck in u in alle wijsheyt : leende vermaent malkanderen , met Psalmen ende Loffangen , Geestelijcke Liedekens , singende den Heere met aengenaemheit in uw herte.

Openb. 14. vers 13.

Ende ick hoorde een stemme uyt den hemel die tot my seyde Schrijft : Salig zijn de doode die in den Heere sterven ; van aen : Ia zegt de Geest , op dat sy rusten mogen van haren arbeyc ende hare wercken volgen met haar.

1. Corinth. 15. verff. 54. 55. 56. 57.

Ende wanneer dit verdervelijcke sal onverdervelijckleyd aengedaen hebben , ende dit stervelijcke sal onstervelijckheyt aengedaen hebben , als dan sal het woord geschieden dat geschreven is : Dood is verlonden tot overwinninge.

Dood , waar is uwen prickel ? Helle , waar is uwe overwinninge ?

De prickel nu des doods is de sonde , ende de kracht der sond is de Wet .

Maer Gode zy danck , die ons de overwinninge geeft , door onsen Heere Jesum Christum .

M E M E N T O
A E N D O V

Den Godtvuchtighen , stichtelijcke
Rijm , en Sang-lievenden

L E S E R.

Onder de saligste gedachten in der tijdt,
waar door de menschen alle rampen of
versachten of versetten kunnen , en sijn niet
de minste van Alloye en Ziel-roerende kracht,
die over , ofte tot het noodtsaeckelijck , wel-
willigh , en gelucksaligh sterven besteedt wor-
den : dewijle de doodt der oprechten , de ha-
ven , en heylige rust-plaetse is , daar in de Sche-
pen van de groote woel-zee derwerelt naer den
gekampten Kamp , vollopen Loop , en behou-
den Reys haere Cabels vast gorden: Daer, daer
alleen is dan het eynde van alle miserien en te-
genspoeden , en de uytgangh en doorgangh tot
het eeuwige en salige leven. Hier van daen
dat oude en met gulde letteren so ontelbaer ge-
schrevene *MEMENTO MORI* , dat
s , gedenckt te sterven. Wat sijnder al onder
de Oude Vaders en Leeraren der Kercke , die
hier van met Schriftuerlijcke Stoffe haere
tractaten voorsien , en de selve aan ons haere
nouakomelingen overhandigt hebben ! wat in-

A 2

druck

VOOR-REDEN.

druck heeft de meditatie des doodts allee door een schemer-licht der natuere , en ee gemeene genade Godts , in , en onder de bescheydenste der Heydenen niet gegeven , e in hare Schriften doen uytſchynen ? Hoe ſie men nu en dan oock in onſe tijdt , de Leeraren der Gemeynte , ofte andere bedroefde van malkanderen wech-geruckte Vrienden door hartelijcke liefde en mē-waerdigheyc haere Lijck-Oratien , Predicatien , Klaegh Lieder , en Troost-Gesangen toestellen eaenrichten , om den loff der overleefde Godsaligen te melden , en den troost der overgeblevene te bewercken , ſijnde haer troostelij Onderwijs als een Balsem voor bedroefde Ziele , en een schoot vry Wapen tegen den prikel des doodts . Men leſe maer , de Geestelijcke Batalie teghen den doodt , en triump over de dood , van *D. Spranckhuysen* , en d Predicatie over ſijn saligh af-ſterven doo *D. S. Dooreslaar* , beyde onſe ſalige Predeceſſeurs ; item de Tractaetjens van mijn waerde Collegen *D. D. Oosterwijk* en *Saldenus* geintituleert *Het Mom-aensicht van de doodt agetrocken* , ende *Het leven uyt de doodt* *D. I. Borsti* raet teghen den doodt . *Vertroostingen der zielen teghen de verschrickingen der Doodt*

V O O R - R E D E N.

Doods van D. C. Drelincourt. Christelike overdenkingen des doots van D. Fr. Lants bergen. Tot de welke ik niet kan na laten te voegen den Eerw. Godsal, en welgeleerden D. Wilhelmum SLUYTER, met sijne statige, en geestrijcke Poësie, die hy doorgaens met Schriftuerlijcke woorden en termen allen levenden tot leer, allen stervenden tot troost, en allen Egaden ten exemplel van soete samenlevinge, en onfachte doch wel-getrooste scheydinge, in dese sijne *Sterf-gesangen* en hartelijcke maritale expressien geuyttet heeft. Koopt, leest, en singht de selve goetwillige Lefer, en bidt dat de Heere (by wien de volheyt van alle dingen is) de Schatkist sijner zegeningen ontsluyte, en den Autheur meer en meer uyt de selve verrijcke, en langhe ten dienste van sijn Kercke late overigh blijven. Doch leest en singht alsoo, dat ghy levende, het wel-sterven leert, en stervende, het eeuwighe, en salighe leven be-erven mooght. Vaart wel, met toewensinge van alle heyl haer ziel en lighaem,

Van U E. dienst-bereyde in den Heere

By absentie des Autheurs

A. BORNIUS.

desen 16 Maert

1667.

A 3

Op

Op des Doots-Betrachtingen , Sterf
Sangen , en Echt-Scheydinge

V A N D E N

Eerwaerdigen , Godsaligen , seer Geleerden

D. WILHELMUS SLUYTER

Bedienaer des Godlijcken Woordts tot

E Y B E R G E N.

DE Doodt is bitter voor een Ziel
Die noyt haer selven onderhiel
Om van Doodts macht en doen te spreken ;
Maer, voor een Man, die all' haer pa'en
Voordachtelijck heeft doorgaen ,
Is sy heel foet en vry van steken.

Die kan , (wanneer hy maer betracht ,
En na waardye neemt in acht
Het geen' alhier ons wert beschreven ,
En door de soete Poësy
En aengename Melody
Van S L U Y T E R S Geeft ons werdt gegeven)

Haer in het binnenst' van het hert
Doen voelen fulcken swaeren smert ,
Waer doorse trilt op all' haer wegen ,
Jaer staet verstelt gelijck een kint .

(Sy

[Sy die het alles overwint)
Dat Wapen-tuyg en heeft noch Degem

Die kan haer (die het gantsche Landt
In boeyen slaet , en in den bandt
So groot' als kleyne weet te dwingen)
Door eenen soeten Swaenen-sanck ,
En door een over-aertsch geklanck ,
De Doodt doen sterven , en doodt singen.

Die kan ('t is wonder om te sien)
Dit maecken , dat twee Echte Lie'n
Die , als twee Lam'ren t'samen weydden ,
Met vrolickheydt en Ziele-vreugt
Als waer 't een Bruyloft van geneucht
Van hier in Minn' te samen scheydden.

Indien ghy segt , hoe kon dat zijn ?
Dat waer uyt roet , of uyt venijn
De soetste Medicijnen suygen ?
't Is foo ; Maer siet , hier is de Man
Die met sijn eygen doen , hier van
Ten vollen u sal overtuygen.

Vol. ab Oosterwyck.

Pastor Delphensis.

Aen den selven

A U T H E U R.

Gedenckt te sterven is 't devyjs der Oude Wijzen,
Gedenckt te sterven is een kunst niet om volpryzen.
Gedenckt te sterven draeght wellevens regel voor,
Gedenkt te sterven myd der sonden dood'lyk spoor,
Bereyt u Huys (seyt Godt) ghy sult niet langer leven,
Bereyt u huys (ô Mensch!) want 't huys sal u begeven,
Bereyt u waerde Siel tot scheydingh uyt haer Huys,
Bereyt u Huys-gesin tot lydsaemhelyt in't Kruys,
Sterft om we'er op te staen, ziet in den doot het oordeel:
Sterft in den Heer getroost, ziet in den doot u voordeel:
Sterft al de sonden af, seght 't sterven is gewin,
Sterft geerne, want ghy gaet alsoo ten hemel in.
Sterft vrolik, en so lang gy leeft leeft Sluyters sangen,
Die't sterven sterven doen, en na den doot verlangen,
Singt Symons Swanen-sang, nu laet ghy Heer opregt
Van't sondig lichaem los in vreed' gaen uwen knecht.
Sterft soete weder-paer, sterft dochteren der natuere,
Sterft eerst, of laest', en volgt de lessen der Schriftuere,
Dat d'een den and'ren geeff aen Gods gestelde perk:
Dat d'een den and'ren dek lykplichtig met een Serk:
Soo leer een ygelyck van Sluyter, hoe te scheyden,
Soo leer een ygelyck sijn af-scheyt te verbeyden;
Soo scheyde Sluyter van sijn recht-bepeer'de Vrouw,
Een tweed' Hezechiel in dienst en in sijn Trouw.

Raptim posuit Amico non è multis,

ARNOLDUS BORNIUS.

Eccles: Delphensis.

TOE-

TOE-GIFT

Van den selven Autheur , aen sijnen
waerden voorgemelten Vriendt.

'k **H**AD gemeynt niet me er te seggen
En mijn Penne neer te leggen ,
Echter dacht my eer ick sluyt
Moeter noch een Rijmtjen uyt.

Waerde Vrient W I H E L M E S L U Y T E R ,
Aerdich Dichter , konstigh Fluyter ,
Treff'lijck Leeraer in G O D S Kerck ,
Yeder een die prijst u werck .

'k Hoor de Rymers t'faem besluyten ,
Dats' haer Rijmtjens willen uytten
Tot u lof , haer danckbaerheydt
Voor u nieuwen arrebeydt .

'k Moet de handt slaen aen haer reyen ,
'k Kan geen later tijdt verbeyen ,
'k Sal (hoewel de minst in kunst)
Oock betoonen liefd' en gunst .

En u wijse Doodts-betrachtingh
Altoos houden in hooghachtingh ,
En wanneer de Doodt valt bang ,
Dencken aen u Sterf-gesang .

A 5

'k Sal

'k Sal de droeve Echte-lieden
d' Onmaet van haer rouw verbieden
Als'er een wert weg geruckt,
Door het geen hier wordt Gedruckt.

'k Sal haer leyden tot den Tempel,
'k Sal haer toonen uw exempl
En u blad'ren open doen,
Om haer met G O D S troost te voen.

Laet het vleesch haer dan vry tergen,
'k Wedd' de Leeraer van E Y B E R G E N
Met sijn troost en goeden raet
Singen sal de boven-maet.

Sulcks een yder wel bereydet
Als hy uyt dit leven scheydet

Sluy.

STERF-GESANGEN.

I.

Klaeg- en Bede- Sang.

Op de wijse;

O Iesu, als mijn sterf-uur naect

D I S C A N T U S.

Ach! dat de mensch soo licht ver-
Een peder sept wel/dat hy't

geet

Sluyten sal sijn hart voor d' aerd'
Open tot d' Hemelvaert.

J E S U wilt ons hart ontsluyten,
Houdt den boosen geest daer buyten,
Blijft altoos ons toevertaet,
Doe ons volgen S L U Y T E R S raet,
Als wy 't laetste woortjen uytten
En alsoo ons leven sluyten :
Dat dan d' Hemel ons ontfanght
In der Eng'len vreughde-sangh.

A. BORNIVS.

STERF-GESANGEN.

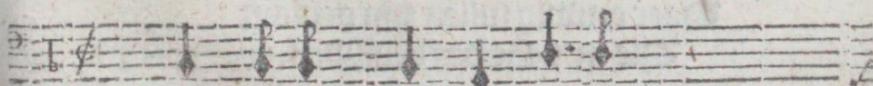
I.

Klaeg- en Bede- Sang.

Op de wijse ;

O Iesu , als mijn sterf-uut nackt.

B A S S U S.

Ach ! dat de mensch soo licht ver-
Een peder sept wel/dat hy 't

geet /

Christelike Doodts-betrachting;

geet / Dat hy van hier moet scheypden !
weet ; Maer 't leven / dat wy lepden /
Getuigt wel anders metter daat / Om dat men
sich soo seldens gaet Recht tot de doodt bereyden.

1. A Ch ! dat de mensch soo licht vergeet /
Pred. 5. 14 Dat hy van hier moet scheypden !
Job. 30. 23 En peder seyt wel / dat hy 't weet ;
Eph 4. 18 Maer 't leven / dat wy lepden /
Tit. 1. 16 Getuigt wel anders metter daat /
Om dat men sich soo seldens gaet
Recht tot de doodt bereyden.
Ref. 38. 1
Aoa. 8. 44. 2. Het allereerste leugen-woort :
Gen. 3. 4. Ghy sult den doot niet sterven ,
Rom. 5:12 Gaet noch tot alle menschen voort /
En eerst op Adams erben.
Pf. 49. 12. Elk dencht vast hy sich selfs verdwaast /
Mat. 24. 48. God sal myn draaf noch niet soo haest
Act. 38. 12. Van 's lebens webb' af kerden.
Heb. 13. 14. 3. Wy hebben hier geen vaste Stadt /
Waar in wy mogen blijven ;
2 Cor. 5. 7. Het is hier maer een wandel-padt /
Pf. 90. 9. Daer w' haestelik henen drijven :
Heb. 11. 14 Hier boven in het Vaderlant ,
Daer eeuwig sullen zijn geplant
Die in 't Geloof beklijven.
Pf. 49. 10. 4. Wat leeft men dan / als of men hier
In eeuwigheit sou leben ?
Jac. 5. 5. Men volgt sijn lust / en maelit goe çier /

Men

en Sterf-gezangen.

3

geet / Dat hy van hier moet scheppden !
weet ; Maer 't leven / dat wyp lepden /

Getuigt wel anders metter daet / Om dat men

sich soo selden gaet Necht tot de doodt bereyden.

Men laet sijn hert vast kleven
Aen pdel' eer / en overvloet

Psal. 62. 11

Van macht en pracht en tijdlck goet /
Doorz 's werelts wint gedreven.

Luc 16. 19.

Spze. 21. 6.

5. Indien gy slechts een vreemd'ling zijt.
Een reiser hier beneden.
Wat zijtge dan de meeste tijdt
Met aerdsehe sorg bestreden ?
Doe 't geen een vreemd'lingh toebehoort /
En set uwo reis / als reiser voort.
Verlaet de slechtigheden.

Pl. 39. 13.

Pl. 119. 19

Luc 1C. 41.

Luc. 21. 34.

Heb. 11. 13.

Phil. 3. 14.

Sprenk. 9. 6.

6. O ! soek nu Godt / en spreek hem aen /
Dat hy uwo oogen open /
Dat gy soo onbesuist voortaen
Met and're niet meugt loopen.
De Doodt verwacht ons overal /
Die de arme niet ontloopen sal /
Noch ook die rijk af - koopen.

Job. 5. 8.

Ephes. 1. 18

Jer. 8. 6.

I Pet 4. 4

Spz. 14. 12.

Job. 3 / 19.

Pl. 49:7. 8.

P A U S E.

7. O Godt / trek mijn gesicht eens af
Van 's werelts pd'le saken /
En laet my denken op het graf /
Waer in ik haest sal raken /

Pl. 119. 37.

Pred. 9. 10.

Waer

- 4
- Christclik Doodts-betrachting,
- Pred 5. 14. 1 Tim 6. 7. Waer henen ik doch niet met al
Van dese dingen nemen sal /
Die my alhier vermaaken.
- Psal. 39. 5 8. Maek my bekent myn eynd' o Heer /
Op dat ik my mag dragen
- Ephes. 4. 2. Doortaen alleen na u begeer
En Godlik welbehagen :
- Psal. 39. 5. Geef dat ik magh te recht verstaen /
Hoe schielijk dat voorby sal gaen
De mate mijner dagen.
- vers. 6. 9. Gy hebt voor mijne dagen / siet /
Een handt-breet slechts gegeben /
Mijn leef-tijdt is voor u als niet.
Een nevel is mijn leven.
- Jacob: 4. 14 Psal. 39. 6. Een peder mensch / hoe vast hy staet /
En op sijn voorspoedt sich verlaet /
Is ydelheyt daer neben.
- Psa. 90: 12 10. Mijn Godt / verleen my uwé ionst /
Waer dooz ick eens recht leere

D

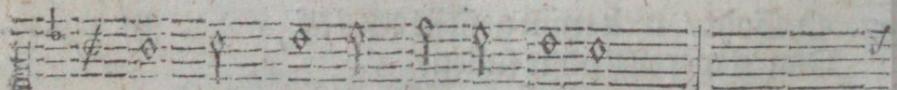
I I.

Bede-sang om een salig eynde ,

Op de Wijse :

Bruyd'gom der geloov'ge zielen. Of, O gy
Herder uwer Schapen.

D I S C A N T U S .

© Mijn trouwe Godt en Vader /
En ik tot mijn sterven nader' /

11

en Sterf-gezangen.

5

De nutt' en nood' ge sterbens-konst /
En't hert tot wijshept heere ;
Op dat ich steeds mijn dagen tell' /
Die altydt loopen eben snel.

Job. 7:9.
Pred. 8. 8.

Soo dat geen macht sulcks weere,
11. Geef / dat ik alles soo beschik /
Met al mijn blijt en krachten /
Dat ik de Doot all' oogenblik

Tes. 38. 1.
Pred. 9. 10.

Durf sonder schzoom verwachten :
Soo dat ich voor geen graf en gruw /
Noch ooit my selve voel te schuw
Door Doot of Doots gedachten.

Spr. 41. 5.
Psl. 49. 15.
Spr. 41. 1,6.

12. Laet d' overdenking van mijn Doot
My door gelwoont soo soet zijn /
Dat ik daer dooz in alle noot
Te beter magh gemoedt zijn :
En / midts ik d' uir niet weten kan /
Soo laet mijn dageliksch leven dan
Als een geduer' ge voet zijn.

Heb. 5. 14.
1 Cor. 15. 30.
2 Cor. 5. 6.
Mat. 25.
15.
2 Cor. 4. 16.

I I.

Bede sang om een salig eynde ,

Op de Wijse :

Bruyd'gom der geloov'ge zielen. Of , O gy
Herder uwer Schapen.

B A S S U S.

O Mijn trouwe Godt en Vader /
En ik tot myn sterben nader /

Alls

Christelike Doodts-betrachting,

In het Hemelsch Vaderlant.

Ioa. 20. 17. 1. O Mijn trouwe Godt en Vader /
Mat. 26. 18 Als mijn tijdt sal zijn na-by /
En ik tot mijn sterben nader' /
Psf. 31. 17. Licht' uw aensicht over my /
Luc. 23. 16 Neem mijn ziel dan in uw handen /
Datse magh met vreugt aenlanden /
Van haer moepelike strant /
Heb. 11. 14. In het Hemelsch Vaderlant.

I Jon. 2. 15. 2. Kom des werelts liefd' uptdrijven /
En de lust om langer hier
Op der aarden noch te blijven /
Spr. 41. 1. Na der wereldschen manier.
Luc. 2. 29. Geef / dat ich gerust en stille /
Mat. 26. 39. 42 In uw Vaderlike wille
My geheel te vreden stell' /
En my nergens med' en quell'.

Rom. 8. 47. 3. Dat ik ook magh overwinnen
1 Cor. 15. 55 Al des Doodts geprukt en schrik /

Doo

en Sterf-gezangen.

Door uw Trooster / die van binnen
Mijne ziel veel meer verquikkt /
Laet my nergens voor verbaert zijn /
Daer soo voor uw kracht behaert zijn :
Dat mijn stercke doot-party /
Door mijn doodt niets hebb' aen my.

Joa. 14. 16.
Ps. 94. 19.
Psal. 27. 13
1. Pet. 1. 5.
Heb. 2. 14.
Joa. 14. 30.

Wilt my voor het laetste geben
Sulk een honger / sulk een dorst
Na het eeuwigh saligh leven /
Dat ich dan roep uyt de dorst ;
Kom / o Jesu ik verlange /
Kom / mijn Bruigom / die ik aenhange /
Blyf doch nu niet langer uyt
Van mijn ziel uw eigen Bruit.

Matte. 5. 6.
Joan. 5. 24.
Opē. 22. 17.
1 Cor. 6. 17.
Joan. 3. 29.

B

Ge-

I I I.

Gebed om Gods bystant in de leste uire.

Op de wijse;

De werelt, als ick sterf sal weynigh van
my weten.

Siet de Musijk-nooten achter de Christelike Seneca van de M
V. van Osterwijck. Of op de Wijse: O Heere, David van C
Soon, &c.

DISCANTUS.

Mijn Godt / wildt by my zijn in d'uire van mijn sterven
 Wanneer ik tusschen tydt en ewigheyt sal swerben
 Volbreng uw groote kracht in mijne swakheyt dan /
 Dat my de Opandt niet als tarwe sif' en wann.

Ies. 43:2. **M**ijn Godt / wildt by my zijn in d'uire van
mijn sterven /

Open/10:6. Wanneer ik tusschen tydt en ewigheyt sal
swerben.

2 Cor. 12:9. Volbreng uw groote kracht in mijne swa
heyt dan.

Luc. 22:31. Dat my de Opandt niet als tarwe sif' en
wann.

en Sterf-gezangen.

5

I I I.

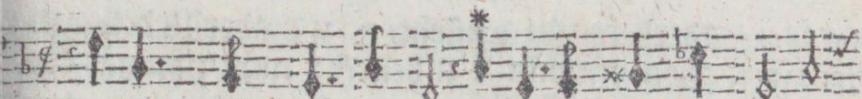
Op de Wijse:

Gebed om Gods bystant in de leste uire.

De werelt, als ick sterf sal weynigh van
my weten.

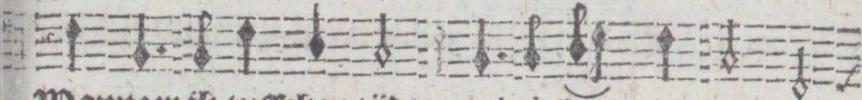
Siet de Musijk-nooten achter de Christelike Seneca van
V. van Osterwijck. Of op de Wijse: O Heere, Davids
Soon, &c.

B A S S U S.

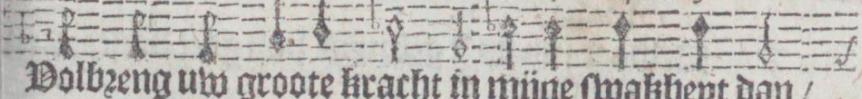
Mijn Godt/wildt bp my zijn in d'uire van mijn sterven/

6 6

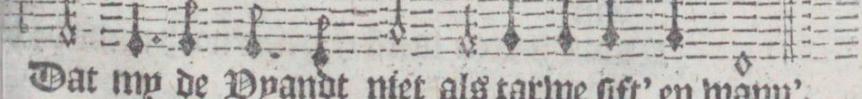
Wanneer ik tusschen tydt en ewigheyt sal swerben.

b 6 5 4 3

Dolbreng uw groote kracht in mijne swakheit dan/

6 5 4 3

Dat my de Dypandt niet als tarwe sifft' en wamm'.

2.

Mijn sonde sullen sich dan teghen my gaen set- Psa. 50: 21.
ten /

De Wet / der sonden k'acht / sal noch den pric- 1 Cor. 15. 56
kel wetten ,

W 2

Mijn

10

Christelike Doodts-betrachting;

I Cor. 3:20. Mijn selfs ghewete sal my knagen aan hert /

Rom. 2: 15. En daghen voor het recht my soo gheheeld / benert.

3.

Opē. 12:12. Des Satans gramischap sal als dan te groter worden /

Open. 3:8. En kleiner mijne kracht om my ten strijt te gorden.

Job. 14:1. Mijn Godt / het vall' my hier by al mijn leuen fuer /

Indien ghy maer van my niet wijkt in sterbens uer.

4.

Psa. 88: 15. Verberg uwi aensicht / na u Vaderlik behagen /

Psa. 31:11. Soo dikwils 't u belieft : mijn tydt gae doo met klagen :

Jer. 34: 5. Soo 't leste uirkien maer magh zijn in vreed en vreugd /

Tes. 25:9. En dan mijn ziel te recht zy in uwi heyl verheugt.

5.

Auc. 12: 36. Geef / dat ik op uwi komst alsdan te blijt' gewake /

Bewaer my by 't gebruik van goet verstant en sprake /

Gen. 49: 33. Op dat ik aan de mijn / en all d'omstanders dan

Mijns herten laetst gepoins noch mede delen kan.

6.

Tes. 38: 16 Laet / in mijn doot / mijn ziel soo by uwi gunstie leven /

Tes. 40: 31. Dat sich mijn geest voel hoog / en boven 't aerdsch te sweven /

Er

en Sterf-gezangen.

xi

En jisch' en triumphheer' ook over doodt en ^{2Cor. 2; 14.}
hell' /

Of wat sich teghen my op 't meest ten strijde ^{Rom. 8; 37.}
stell'.

7.

Wanneer ik in uwo naem vooz' t lest mijn hoofd ^{Joan. 19; 30.}
sal buigen /

Soo laet noch uwe Geest met mijnen geest ge- ^{Rom. 8; 16.}
tuigen /

Dat ik vast ben en blijv' uwo uitverkooren
hint /

Van eeuwigheidt in uwo gheliefde Soon he- ^{Ephes. 1; 5/6.}
mint.

8.

O ware lebens Vorst / o sterke doodts ver- ^{Pan. 3; 15.}
winner /

O Satans dwang en schrik / o lieve mensch ^{Luc. 11; 22.}
beminner /

O Jesu / Jesu / help my in dat uirkien maer ^{Cit. 314.}

Door' t duister dal des doodts; soo vrees' ik ^{Psal. 23; 8.}
geen gebaer.

9.

Indien ik op en neer ; dooz golven van versoe- ^{Psal. 42; 8.}
king /

Beslingert worden moet / soo sal ik / niet ver-
kloeking

Door u doch zijn gebragt in d' haben van ^{Ps. 107; 30.}
de rust /

En / van d' onstuim'ge zee / aen 's Hemels
blyde kust.

10.

Sp/ die my nu verleent hierom te konnen sime- ^{Zac. 12; 10.}
ken /

i! wijk doch niet van my als alles schijnt ge- ^{Psa. 22; 12.}
welken.

B 3

Geef /

32 Christelijcke Doodts-betrachting;

Joan. 21:9. Geef / dat ik in mijn dood verheerlijk word
Naem /
Op dat ik 't namaals doe in 't eeuwigh
ven t' saem

III.

Mat. 25:13 Ik Weet niet / wanneer / of waer de Doodt nu
aen sal randen /

Psal. 31:6. Daerom beveel ik nu mijn Geest hier in u
handen.

Ies. 11:2. Versterk my met den Geest der wijsheid
des raets /

D

I V.

Bede-Sang en aenmoedin der Jeugt,
om haer Sterf-dag by tijs te betrachten
en te verwachten.

Op de wijs:

Van Psalm 8. O onse Godt &c. Of (twee Versen voor elke Psalme gesongen) op de Wijs van Psalmen 18. 32. 45. en 14. Of; Gansch weinig zijn de dagen van mijn leven.

DISCANTUS.

OH EEN mijn Godt / gij groote Godt der Geest
Van alle vleesch / der minsten en der meesten /
Die my oek / op een vreeselike wijs / Ge-
schap

en Sterf-gesangen.

23

Dat ik de doot soo wacht op ieder tydt en
plaets.

12.

Nu vrees' ik niet / ik leeb' op aerden om te Psal. 89:49.
sterben /

Maer sterben sal ik / om het leven te verwer= Ioan. 5: 24.
ven

Met u / H E E R / die de Bron en Son Psa. 36: 10.
mijns lebens zijt.

Hoe ruim leeft mijn geloof / als gy mijn Ps. 119: 2.
hert verwijdt !

45.

V. I.

Bedc-Sang en aenmoeding der Jeugt,
om haer Sterf-dag by tijs te betrachten
en te verwachten.

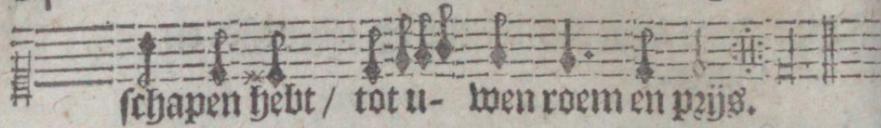
Op de wijse:

Van Psalm 8. O onse Godt &c. Of (twee Versen voor een
gesongen) op de Wijse van Psalmen 18. 32. 45. en 144.
Of; Gansch weinig zijn de dagen van mijn leven.

B A S S U S.

Christelike Doodts-betrachting,

schapen hebt / tot u- wen roem en prijs.

I. Num. 27:16. O HEEER / mijn Godt / gy groote God
der Geesten

Spieu. 22:2 Van alle vleesch / der minsten en der meesten
Ps. 139:14. Die my oock / op een vreeselike wijs /

Geschapen hebt / tot uwen roem en prijs.

2.

Man. 17:28. Gelijk ik hier in u maer leeb' en sneede /
1Cor. 6: 17. Soo geef / dat ik by tijts u vast aenklebe /
1Cor. 10:31. En al mijn doen en laten t'ulver eer /
2Tim. 3:15. Met wijs beleit / van jongs op / schiklik' ei
keer.

3.

Ero. 23:19. Laet my aen u mijns levens eerstelingen
Lev. 2: 14. En't bloesel van mijn Jeugt ten offer bringen
2Tim 2: 22. En blien de lust met snoô begeerlichkeit /
Spreu. 22:15. Die met gewelt de domme Jonkheit bleit.

4.

Pred. 12:1. Dat ick aen u mijn Schepper in de dagen
Van mijne Jeugt / gedenkie met behagen /
Eer d' Ouderdom/ die soos veel qualen voedt
My seggen dor/ ik hebb' noch lust noch moed

5.

Col. 3: 5. Wilt gy in my de quae beweging dwingen /
Spreu. 7:7. Die allermeeft de jonkheit komt bespringen /
Rom. 7:7. Ach ! tem en toom dit vleesch dat tegen u
Soo wreb'lig is / dat ik'er selfs van gruw.
Ezech. 8: 9.

6.

Psal. 25:7. Gedenki niet aen mijn Jonkheits dwaze son-
den /
Open. 1:5. Maer wasch my soo in Jesus dierb're wonden,
Amos. 2:11. Dat ik / gelijk een jonge Nazireer /

Mr

en Sterf-gezangen.

15

 schapen hebt / tot uwen roem en prijs.

My sijver van de werelt houden leer, Jac. 1: 27.

7.
Op dat ik nooit naer ydelheden helle / Ps. 119: 37.
Geef / dat ik my de doot voor oogen stelle / Heb. 9: 27.
Die niet verschoont de schoonste jonge lien / Psa. 89: 49.
Hoewelse noch na 't graf niet omme sien.

8.
Mijn jeugdig bloet / en dees mijn frissche leden /
Laet die my doch niet blypen / noch bereden /
Als of ik noch waer scheut - byr voor de doot / Pred. 8: 8.
En of zijn pijl alleen na d'oude schoot.

9.
Laet my in mijn gedacht' te binnen komen /
Hoe datter ball' meer bloeisel van de boomen /
Dan rijpe vrucht ; en dat de doot wel snel
Ten huis' in ball' / eer s' aan de deure bell'. Ter. 9: 21.

10.
Mits 't alles hier moet als een schim verswin- 1 Cor. 7: 31.
den /

Laet my in u mijn meeste blijdschap binden. Psal. 4: 8.
Zijt gp mijn deel / en doel / daer ik na haek / Phil. 3: 14.
Mijn eenigh en mijn innigh ziel-vermaek. Jes. 61: 10.

11.
Laet ulve gunst my oeveral versellen / Psal. 23: 4.
Soo sal geen doot my quellen of ontstellen.

Is 't dat gp vroeg mijns levens draet af - Jes. 38: 12.
snijt /

Soo kroont gp my als middlen in mijn 2 Tim. 2: 7.
strijdt.

12.
Wat soud' ik my van dees elend' ge dagen Job. 14: 1/2.
Een oogenblik / die henen vliegt / beklagen ? Psa. 90: 10.

Vermits gp my beloost een ewigheyt / Mat. 25: 26.

B 5

Daer

Psal. 16:11. Daer alle vreugt / in volheit / is bereeldt.
13.

Ioan. 5:24. Indien ik sterf / 'k ga door de doot in 't leven.

Psa. 101:5. Voor dese Jeugt sult gp my Tonkheit geven /

Psa. 92:14. Die nooit veroud / maer altyt groeit en
bloest /

Open. 21:4. En niet en weet van ongemak of moeit.

Phil. 1. Mijn Godt / ik ben bereidt u eer te geven /

vers. 20:21. Het zy dan door de doot / of door het leven /

Mits Christus , door de soetheyt van sy
minn'

My 't leven is / en sterben mijn gewin.

V.

Gebedt tot Christus , in sware sieckte

Op de Wijse :

Van 't eerste Sterfgesang , Fol. 1.

Joa. 11:25. O JESU CHRISTE / die ghy zyt
d' Opstanding en het leven /

Mat. 11:28. Tot u wil ik / in dese strijdt /
Alleene my begeven.

Mijn lichaem ligt hier neer soo swak /

Psal. 38:5. Mijn ziel / door 't sware sonden-pak /
Begint hy na te sneeven.

Lue. 22:31. De Duivel / die my heeft soo sterkt
Gesocht al lang te vooren /

Past op in dit mijn worstel-perk /

Open. 12:12 En heeft te grooter tooren ;

en Sterf-gezangen.

17

Hy weet / hoe klein sijn tijdt nu zy /
Indien hy iet sal doen aen my.
Maer ich geef niet verlooren,

3.

Hoewel ik ben geheel ontstelt /
Verswakt dus boven maten /
Op zyt en strijd voor my / mijn heldt /
Die my niet sult verlaten.
Mijn ziele / die gy hebt verlost /
Soo dat s' u heeft uw bloet gekost /
En kont gy nimmer haten.

Psal. 61:3.

Psal. 45:4.

Psal. 91:11.

Gal. 3, 13:

1 Pet. 1, 18.

4.

Sal ich tot uw dienst en eer /
Alhier noch langer leven /
Soo wilt my myn gesontheit / HEER /
Doch spoedigh weder geben.
Uw Medecijn is alderbest /
En wat oock werken magh de rest /
Moet u zijn toegeschreven.

Phil. 1.

20, 21.

Matt. 9, 12.

Wijg. 6, 12

5.

Geef slechts een wenk/spreekt maer een woort / Matt 8, 8.
Soo is uw knecht genesen :
Want gy gebiet / en 't staet'er voort ;
Op spreekt / en 't moetter wesen.
Ik sal met heilig los geklankt
A dienen al mijn leven lank /
En meer als ooit voor desen.

Psal. 33, 9.

en 107, 20.

Ref. 38, 20.

6.

Indien 't u ook myn Godt bevalt /
En gy 't soo hebt besloten /
Dat ik niet weer opkomen sal /
Wilt my dan niet verstooten
Van uw genadigh aengesicht /
Maer van ik 't aengename licht
Soo dikhwils heb genoten.

Job. 14:5.

Psa. 51:13.

Psa. 4:7/8.

Macb

- 7.
- Psa. 35. 3. Maek myn beangste ziel maer stil /
En stelse we'er te vreden.
Mat. 26. 39 Soo geeb' ik my in uwen wil
Phil. 4. 6. Graeg over / met gebeden.
Mat. 4. 10. Verdrijf den Satan door u stem /
Gen. 3. 15. Gy ed'le vrouwen zaet / die hem
Gye. 12. 10. Hebt onder voet getreden.

- 8.
- Psal. 23. 4. Soo sal ik door het dal der doot /
Da't eeuwig leven spoeden.
Gy sult my voor gebaer en noot

Op

V I.

Als de Ziele haer noch onwillig voelt
om te scheyden.

Op de wijse;

Van den Lof sank Marie, Mijn ziel maeck groot den Heer.
Of Simeons, Nu laet gy Heer orecht. *Off twee Versen*
voor een) op Psalm 3. Hoe veel is des volks, Heer. *Off*
Onbedachte Ieugt.

DISCANTUS.

Mijn ziel / wat deert u doch / Dat gy soo angstig
Daer gy voor de-sen baek Gewenscht hebt niet ver-

noch Wordt voor de doodt bevonden!
maek / Om haest te zijn ontbonden.

The

en Sterf-gezangen.

19

Op dese reis behoeden;
Soo dat ik veilig by u kom/
En erbe tot mijn eigendom.
Meer dan ik kan vermoeden.

Mat. 25.34
I Cor. 2. 9.

9.
O Jesu / kom tot mijn geleidt;
Ei ! kom / mijn sterke Koningh/
Die my al hebt een plaats bereidt
In 's Daders ruime Woningh.
Uw Geest strekt my tot onderpant/
Dat ik eens van uw eigen hant
Ontfangen sal mijn Krooningh.

Psal. 24. 8.
Joan. 14. 2.
Eph. 1. 13. 14
2. Tim. 4. 8.
Open. 2. 10.

V I.

Als de Ziele haer noch onwillig voelt
om te scheyden.

Op de wijse:

Van den Lof sank Marie, Mijn ziel maeckt groot den Heer.
Of Simeons, Nu laet gy Heer oprecht. Of (twee Versen
voor een) op Psalm 3. Hoe veel is des volks, Heer. Of,
Onbedachte leugt.

B A S S U S.

Mijn ziel / wat deert u doch / Dat gy soo angstig
Daer gy voor de-sen baek Gewenscht hebt met ver-

noch Wordt voor de doot bebonden!
maek. Om haest te zijn ontbonden.

De

Christelike Doots-betrachting,

De Doot is lebens brugg'; En wijkt nu niet te
 Tot hem in's Vaders huis / Daer alle moet' en
 rugg' ! Daer IESU heet komen
 kruys Is eeuwigh wegh-ge-nomen.

1. Mijn ziel wat deert u doch /
 Dat gy soo angstig noch
 Wordt voor de doodt bevonden !
 Daer gy voor desen baek
 Phil. 1: 23. Gewenscht hebt niet vermaek /
 Om haest te zijn ontbonden.
 De Doot is lebens brugg' ?
 Ioan 5: 24. En wijkt nu niet te rugg' ?
 Hoogl. 4: 8 / Daer IESU heet komen
 Ioan. 14: 2. Tot hem in's Vaders huis /
 Open. 21: 4. Daer alle moeit en kruis
 Jes. 35: 10. Is eeuwigh wegh-genomen.

1. Pet. 1: 4. 2. Uwerfenis / die gy
 Gal. 4: 1. 2 Hadt onder uwo voogdy
 En mombaerschap voor desen /
 Mat. 25: 24 Ontfangt gy in't besit ;
 Ps. 16: 5. 6. (Wat heerlik lot is dit !)
 Gal. 4: 1. Gy sult'er Hier van wesen.

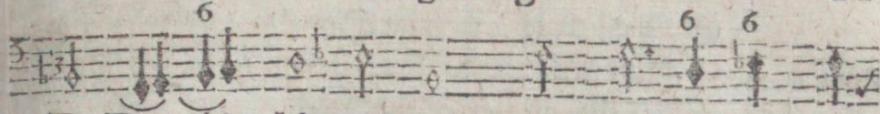
Wilt gy dan noch niet gaen /
 En nemen die graeg aen ?
 Ei ! tracht u op te wekken /
 Jes. 14: 7. Mijn bloode ziel / door schaemt /
 En wilt / gelijk t' betaemt /
 Phil. 3: 14. A gantsch daer henen strekken.

3. Ja / GODT mijn Heiland / Gy /

Gy

en Sterfgezangen.

21

De Doot is levens brugg' ? En wijkt nu niet te
Tot hem in 's Vaders huis / Daer al- le moet' en

rugg' ? Daer JESUS u heet komen
kruis Is eeuwigh wegh- genomen.

Gy moet mijn ziele / my
Giecht schrikken en verquikken :
Verheug my door uw Geest /
Dat ik niet sy bevzeest
Met soo veel angstig schrikken.

Luc. 1. 47.

Psal. 23. 3.

Psf. 51. 10.
14.

Gy die / wanmeer gy wilt /
De Zee en Winden stilt /
't Gebruis der felle baren ;
Kont ook mijn hert / o HEEU /
't Welk d'angst drijft op en neer /
In stilheit doen bedaren.

Mat. 8. 26.

Psal. 65. 8.

4. Gy zijt het / die beschutt
En krachtig onderstutt
Op 't siek-bedd' uw knechten :
Die op haer Leger-hoets
Den moeden geeft veel moets /
En selfs haer komt oprechten.
Soo laet my nu dan niet
Vertwijff'len in 't verdriet.
Versterk mijn swak vertrouwen.
Genees mijn ziel o HEEU :
Laet my uw aenschijn weer
In breed' en brengt aenschouwen.

Psf. 41: 3/4.

Psa. 149: 5.

Psf. 40. 29.

Psf. 145. 14.

2 Cor. 4. 8.
9.

Marc. 9.

24.

Psa. 41. 5.

Psalms 4. 7.
8; 9.

5. Laet my / in dese noot

O JESU

Christ elike Doodts-betraechting;

- O I C S U /** sien de Doot /
Mom. 6. 23. Niet als se was voorz-henen /
Heb. 2. 14. Maer als gp s' hebt gemaekt /
15. en Doe gp haer tanden braekt
1 Cor. 15. Door uwe doot met eenen.
54. 55. 56. Mijn Helper / maelk my koen /
Mar. 10. 39. Om u bescheidt te doen
Dat desen Kelk te drinken /
Spreu. 10. 26 Dat gp / na dees' Azijn /
Mat. 26. 29 My nieuwe vreugde-Wijn
In 's Vaders rijk meugt schinken.

6. Maelk

V I I.

Der gelovigen Triumph over de doot.

Op de wijse ;**Groote Godt , die d'aersche Goden.****Of; Waerom soud' ik met vermaken.**

D I S C A N T U S.

Waarom ben ik dus verlegen / om dooz alder-
 hande wegen Troost te soeken voorz de Doot ?
 Daer noch eens na al mijn vresen / Delfs de Doot mijn trooste

6. Maek my / soo veel te meer
Als ik nu t' huiswaerts keer /
In blijdschap overvloedigh ;
Laet mijne reis op 't lest
Ook wesen op het best /
En / meer als ooit / voorspoedigh.

Pze. 12. 5.
2 Cor. 7. 4.

Mijn ziel / wat buigt g'u neer /
En zyt in my soo seer
Ontroert en gansch onrustig ?
Hoopt op den H E E R voortstaen :
Het sal haest anders gaen.
Sijn aensichts glans maekt lustig.

Psalm. 42.
berg 6. 12.

V I I.

Der gelovigen Triumph over de doot.

Op de Wijse ;
Groote Godt , die d'aerdsche Goden.

Of ; Waeromoud' ik met vermaaken.

B A S S U S.

Waerom ben ik dus verlegen / om dooz alder-

hande wegen Troost te soeken voor de Doot ?

Daer noch eens na al myn vresen / selfs de Doot mijn
C troost

troost sal wesen / En een uitkomst aller noot.

- W**aerom ben ik dus verlegen /
Om door alderhande wegen
Troost te soeken voor de Doot ;
Job. 17. 16. Daer noch eens na al mijn bresen /
en Cap. 3. Selfs de Doot mijn troost sal wesen /
17/ 18/ 19. En een uitkomst aller noot.
ICor. 15:26. 2. Is 't een vyant / 't is de leste /
Die te saem met all de rest
Wordt seer haest te niet gedaen.
Ephe. 6:12. Satan / Wereldt / Vleesch / en sondē /
En al wat my quellen konde /
Sal ik / met de Doot / verslaen /
3. Wat mijn geest ooit recht vermaekte /
Waer ik immer sterk na haekte /
Ope. 22:4:5 Jesus en sijn Koninkrijk /
ICor. 13:12 Die ik hier hadd' door 't gelooven /
Joa. 17:24. Sal ich heerlik sien daer boven /
Joan. 3:7. Ja hem selfe zijn gelijk.
Ephes. 2:12 4. Sy / die sonder **CHRISTUS** leven
Mogen voor het sterden hebben :
Phil. 1:21. Ik / dien **CHRISTUS** 't leven is / **De**

V I I I.

De stervende noodigt Christum, on
by hem te blijven.

Op de wijse :

Van Psalm 110. Gy Volkeren des aerdrieks al.

Of; Psalm 134. Alle gy knechten des Heeren,

Of; Christe, die du bist dagh en licht.

De

en Sterf.-gezangen.

29

troost sal wesen / En een uitkomst aller noot.

Weet een groot gewin in 't sterven /

Mits ik sal met hem be-erben

Rom. 8: 17.

Selfs sijn Vaders erffenis.

Mat. 25: 24.

.. Mits my Jezus vry herstelle

Hof. 13: 14.

Dan 't gewelt der Doodt en Helle.

Sal ik juichen als ik sterf /

Ies. 26: 19.

Triumpheerende ten lesten /

2 Cor. 2: 14.

Doot / waer sijn nu uw pesten ?

Hof. 15: 14.

Helle / waer is uw verderf ?

i. Prickel / daer de Doot ons konde

1 Cor. 15:

Sterk mee stekken / was de sonde /

vers. 56. 57.

En de Wet der sonden kracht :

GOD hebb' eeuwig dank en eere /

Phil. 1: 23.

Die door CHRISTUS onsen HEERE

d'Overwinnigh heeft gebragt.

. CHRISTE / k wensch te zijn ontbonden

Rom. 6: 6.

Dan dit Lichaem mijner sonden.

Mat. 10: 28.

'k Ben voor 't sterben onverbaest.

Luc. 16: 22.

Laet de Doot my henen dragen /

2 Kon. 2: 11.

Als Elias vry'ge Wagen.

HEERE JESU / kom doch haest.

Ope. 22: 20.

VIII.

De stervende noodigt Christum , om

by hem te blijven.

Op de wijse :

Van Psalm 110. Gy Volkeren des aerdriks al.

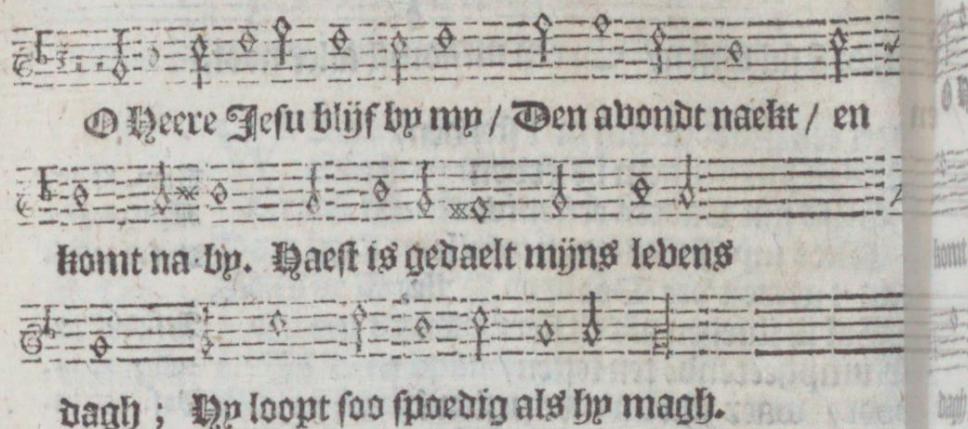
Of; Psalm 134. Alle gy knechten des Heeren ,

Of; Christe , die du bist dagh en licht.

C 2

0 H E C

Christelijke Doots-betrachting.
DISCANTUS.

- Lue. 24: 29. 1. O HEERE JESU blijf by my /
Den avondt naeckt / en komt na by.
Haest is gedaelt mijns levens dagh ;
Hy loopt soo spoedigh als hy magh.
- Ios. 10: 12. 2. En nergens is een Iosua.
Wie dese Son (die snel en dra.
Gelyk ik doele / daelt om-laegh)
Een oogenblikje maer vertraeg'.
3. 't Is soo terstont met my gedaen /
Mijn Son sal daet'lyk ondergaen.
Dies roep ik op het nieuwbe weer ;
Blijf by my / blijf doch by my / HEERE.
- Jer. 15: 9. 4. Dat alle licht dan wyp verdwyn' /
Als gp / met uw' genade-schijn /
My slechts beglanst / verlicht en leidt /
O Sonne der gerechtigheit.
- Job 29: 3. 5. O werelts licht / dat ider-een
In't duister lichten kan alleen ;
en 8. 12. O opganch uit G O D S hoogste Sael /
Luc. 1: 78. Send in mijn hert een vreugde-strael.
- Psa. 4: 7/8. 6. Gy zyt altyt by my geweest /
Mat. 28: 20 My troostend dooz u Woort en Geest /
Joan. 14: 26 Mijn Leidsman al mijn leven lank ;
Psa. 48: 15. (Waer voor ik u in 't hert noch dank.)

7. Ver

en Sterfgezangen.

27

B A S S U S.

Ω Heere Jesu blijf by my / Den abondt naecht / en
komt na-by. Haest is gedaelt mijns lebens
dagh; Hy loopt soo spoedig als hy magh.

7. Verlaet my dan niet in mijn Doot.

Psa. 27. 9.

Draeg 't arme Lamm'ken in uw schoot /
Dat nu / als 't een van d'hondert / bleet
Na u / die 't by te brennen weet.

Ies. 40: 11.

Luc. 15: 4.

Zoa. 10. 16.

8. Schoon alles dan van my vertrek /
Daer gy maer zijt / is geen gebrek.
Gy zijt mijn schat / en schut in noot.
Gy zijt mijn leven in de doot.

Psal. 23. 1.

Zoa. 17: 12.

Zoa. 11. 25.

Ps. 77. 26.

9. Noch in den Hemel noch op d'aerd' /
Is my beneben u / iet waerd.
Beswijkt mijn bleesch en hert geheel /
Gy zijt mijn rots en eeuwigh deel.

Ies. 42: 3.

10. Het swalke liet / al is 't gekrokt /
Het Lemmet dat slechts rookt en smookt /
Verbreek noch blusch niet uit / o H E E R;
Maer sterck en stook het op veel meer.

Mat. 12: 20.

11. Wanneer myn tong geen spraek meer heeft /
En 't hert den lesten adem geest /
Dat dan mijn wensch en suchten zy :
Blijf / H E E R / blijf / ei blijf by my.

Rom. 8: 23.

Luc. 14. 29.

12. Ontfang H E E R I C H A / nu / ontfang Han. 7: 59.
Mijn Geest / die na u sucht soo bang.
Blijf by my / nu mijn ziel verscheide.
Aen dese stip hangt d' eeuwigheit.

C 3

Hizkia's

I X.

Hizkia's Lof-sang , uyt Ies. Cap. 38.
vers: 10, 20.

Dat is:

De Schrift van Hizkia , Konink van Iuda , doe hy siek geweest en van syne siekte genesen was , vers. 9.

Op de wijse ;
Van Psalm 8. Onse Godt , &c.

Siet oock het IV. Sterf-gesang , Fol. 9.

In dese Lof sangh zijn d' eigene woorden van den Gronde
Text gehouden

vers.

10. 1. **I** K seyde hy my selfs / met angstig klagen /
Van wegen des afnijding mijner dagen ,
Sal ik nu tot de poorten van het Graf
Dus henen gaen ; ik scheid'er daer'likh af .
2. Beroost word' ik van 't ov'rige mijner jaren ,
Die anders my noch te verwachten waren .
Ik seyd' , Ik sal den H E E R E nu voortstaen
Niet sien , noch in sijn Heylighdom meer staen
11. 3. **I** k sal den HEER niet sien hier in den Lande
Der levenden , om hem te doen off'rande :
De menschen sal ik niet aenschouwen meer
Met 's Werelts vroom' in woonders , als wel eer
12. 4. Mijns levens tijdt is haestig wegh getogen ,
En van my wech gevoert uit 's menschen oogen /
Gelykerwijs een herders hut' in 't velt /
Seer haest van d' een op d' ander plaets geslekt
5. Mijn leven hebb' ik af-gesneen , ja 'k hebbe /
Gelykerwijs een Wever sijne Webbe ,

De

Den draet geknipt/ mits Godt ter wakke kom:
Af snijden sal hy my als van den drom.

6. Ja van den dagh tot aen den nacht, soo 't meinde/
Hadt gy my, H E E R , alree gebragt ten einde, 13.

Ik stelde my in mijn gedachten voor,
Ik breng 't noch tot der morgenstont wel door.

7. Gelyck een Leeuw, die niet en is te sineken/
Alsoo sal hy all mijne heend'ren breeken:

Van dese dagh tot aen d' aenstaende nacht,
Hebt Gy, o Godt / my al ten eind gebragt.

8. Ik piepend' als een Kraen of Swaluw plegen/
Ik kirred' als een Duive gantsch verlegen:

Mijn oogen, in mijn swaer en droevigh lot/
Verhieven haer om hooge tot mijn Godt,

P A U S E.

9. Ik sprak/ O H E E R , ik worde door veel sorge
Gantsch onderdrukt, weest gy doch nu mijn borge. 15.
Wat sal ik nu best spreken? Wat bestaan?
Gelyk hy 't my toeseid', heeft hy 't gedaen.

10 Al soetkens sal ik nu all mijne jaren
Voor-treden, en bedachtzaem 't hert bewaren/
Van wega d' angst en groote bitterheit
Van mijne ziel, die 't nu heb afgeleit.

11. O H E E R , men leeft by dese dingen, 't leven 16.
Mijns Geestes is in allen desen even:
Want gy hebt my gesont gemaekt, en my
Genesen van mijn siel' en quellerv.

12. Siet, selfs in vreed', en 't nieu geluks geschitter/ 17.
Is my geweest de bitterheit seer bitter;
Maar lieff lik hebt gy nu omhelst mijn ziel,
Dats' haest niet in verteerings groev' en viel.

13. Want gy hebt al mijn overgrootte sonden;
Waer med' ik hadd' verdient so sware wonden/
Geworpen, H E E R , als achter uwen rugg'.
Dit maelt mijn ziel soo wakker weer en blugg'. Want

- 30 Christelijcke Doodts-betrachting,
 Want 't Graf sal u niet loven, of bewijzen
 18. De minste eer; De doot sal u niet prijsen:
 Die in den kuil neér dalen, sullen daer
 Niet hopen, H E E R, op uwe warheit; mae
 19. 15. De levende, de levende die sal u
 Steedgs loven, als ik heden doe ('t Bevall' u!)

Dc

X.

L O F - S A N G H ,

Als men van een sware siekte genesen is.

Op de wijse:

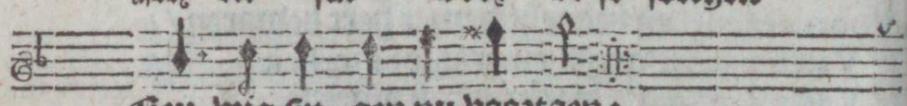
Van Psalm 42. Als een hert gejaegt, ô Heere, Of; Soe-

te Iesu, myn beminde.

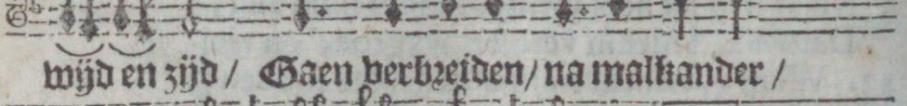
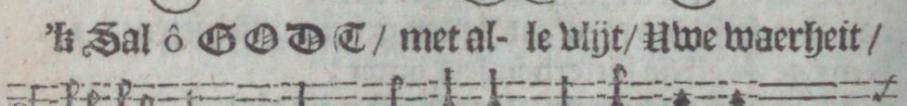
D I S C A N T U S .

's Sal des H E E R E N groote goetheit
 My en sal voor de se soetheit

Eeu-wig sin- gen nu voortgaen:
 Geen geneugt ter we-relt gaen.

Van het een Geslacht tot 't ander.

Dc

De Vader sal den Kind'ren uw Verbont
 En waarheit niet kond maken met zijn mont.
 16. De H E E R heeft my verlost na zijn behagen:
 Dies sullen wy all onses levens dagen 20.
 Soet spelen op mijn snaren-spel in 't Huis
 Des H E E R E N, met een stem van vreugt
 gedruis.

X.

L O F - S A N G H,

Als men van een sware siekte genesen is.

Op de wijse:

Van Psalm 42. Als een hert gejaegt, o Heere, o; Soete Iesu, myn Beminde.

B A S S U S.

't Sal des H E E R E N groote goetheit
 My en sal voor de se soetheit

Eeu-wig sin-gen nu voortaen:
 Geen geneugt ter we-relt gaen.

't Sal o G O D T / met alle blijt / Ave waerheit /

wijd en zijd / Gaen verbreiden/ na malkander /

Dan het een Geslacht tot 't ander.

C 5

't Sal

32 Christelijke Doodts-beerachting,

- Psa. 89: 2. 1. **I**S AL des HEEREN groote goethe
Eeuwig singen nu voortaen;
Pf. 104: 33. My en sal voor dese soetheit
Geen geneugt ter werelt gaen.
Psal. 89: 2. **I**n Sal o GODT / met alle blijt /
Uwe waerheit / wijd en zijd /
Gaen verbreiden / na malkander /
Van het een Geslacht tot 't ander.
Eph. 5:19. 2. **I**n Sal tot ware los-betooning /
Psal. 57: 8. **A**lt mijns herten byer' ge drist /
Ies. 38: 9. **A**ls d'oprechte Judaas Koningh /
't Dank-lief stellen in 't geschrift ;
Dan. 31:19. **D**at het ten getuige zy /
Wat gy hebt gedaen aan my /
't Geen ik steerts t'heringen pogt /
Psa. 103: 2. **D**at ik 't nooit vergeten moge.
Psal. 30: 3. 3. **H**EER/mijn GODT/in angst en vrees
Kiep ik maer tot u alleen /
En gy hebt my haest genesen ;
Als'er nergens hulp verscheen.
Doe 't schier elk verlooren gaf /
vers. 4. **H**ebt gy / HEEK / als uit het graf /
Opgevoert mijn ziel ten leven /
Dat ik niet ben t'onderbleven.
Psal. 38: 4. 4. **I**n mijn leend'ren was geen vrede /
Niet gehueks was in mijn vleesch.
Al mijn kracht bestreekt alrede /
Psal. 69: 4. **E**n mijn stem wierd swak en heesch.
Hoogl. 8: 5. **G**y / op wiein mijn ziele leunt /
Psal. 41: 4. **H**ebt mijn vriend'lik ondersteunt
Op het sieli-bedd' ; als verpleger
Wendde gy mijn gansche leger.
Job. 33: 20. 5. **G**y doet my de spij's weer smaken /
Psal. 103: 5. **E**n vernieuwt myn gansche jeugt :
Ies. 56: 7. **I**n Magh nu weer uwo beed'hups naken
Daer gy meest uwo volst verheugt.

k G

en Sterf-gezangen,

33

- 'k Ga nu weder / na mijn sin /
Tot mijn vrienden / uyt / en in.
'k Magh nu weer mijn ampt ver-richten /
En met lust mijn Naesten stichten.
6. Dees' mijn sware krankheit / H E E R E / Ioan. 11: 4.
Was voor ditmael niet ter doot /
Maer tot uw roem / en eere /
Dat uw Naem daer door sy groot /
Die doaz uw liefsd' en macht
Hebt dus verre my gebracht :
Die mijn handen hebt ontbonden /
Als geen helper wiert gebonden.

Pnum. 27: 17

Deut. 31: 2.

1 Thes. 5: 11.

Ioan. 11: 4.

Pos. 3: 14.

2 Sam. 7: 18

Psa. 116: 6.

Ps. 22: 12.

P A U S E.

7. Maer wat kan / of sal ik immer
U vergelden ? Wat voor los ?
H E E R / gy kent u swaek getimmer /
Dat ik niet en ben dan stof /
Noch iets groots en durf bestaen :
Neem mijn dankbaer hert dan aen.
Ik en kan niet anders geben :
Gy begeert ook niet daer neben.
8. Dank u / H E E R / mijns lebensader /
Dat gy toornig op my waert /
En uw kint sloegt als een vader ;
Maer uw toorn is nu bedaert /
En gy troost my lieff'lik weer /
O mijn Heil / mijn Psalm / mijn Eer /
Dat mijn flaeuwbe Geest sich reppe /
En met vreughde water scheppen.
9. Liefslik hebt gy mijne ziele
Nu omhelst / dat s' in den kuil
Der verteering niet en viele :
Want mijn sonden veel en vuil
Werpt gy alle / t'über eer /
Achter uwen rugg' / o H E E R /

Ps. 116: 12.

Ps. 103: 14.

Psa. 131: 1.

Ephe. 5: 13.

Job 35: 7.

Ps. 50: 13/14

Aes. 12: 1.

Spreeuk 3: 12

Aes. 12: 1.

2. 3.

Aes. 38: 17.

Datse

Christelijke Doots-betrachting;

Pab. 1: 13. Datse voorz uwo suifer' oogen
Nummermeer weer komen mogen.

Ps. 119: 75. 10. 'k Weet nu seker / en aenschouwe /
Gansch gerecht is uwo gericht /
En gp hebt upt enkel trouwe
Dus verdrukt my sondig wacht.

vers. 67:71. Eer ik van u wierd verneert /
Dwaeld' ik noch door qua'e begeert ;
Maer nu sal ik beter letten
Op u woort en heil'ge wetten.

Phil. 2: 12. 11. 'k Merk het aen met vrees en beven /
Hoe 'k noch niet geschikt en was
Tot den affcheit van dit leven :
Daerom legt gp / op dit pas /

Ies. 38: 5. My noch een'ge dagen toe /

Mat. 3:2/8. Dat ik beter boete doe /
En mijn dingen / eer ik scheide /

Luc. 12:40. Al te saem daer toe bereide.

12. Geef / dat ik hier by / o H E E N E /
Mijner dagen maet recht kenn' ;
Dat ik eens gevoellig leere / .
Hoe vergank lijk dat ik ben.
Siet / mijn leef-tijt is als niets ;
Veder mensch al schijnt hy iets ;

Is maer pdelheit ; en pd'lijk
Woelt en wandelt hy in 't tjd'lijk.

Psal. 39: 5. 13. Leer my soo mijn dagen tellen /
Dat ik 't wijsche hert bekoom /

Siend' / hoe sich ten eind sal snellen
Onse leven als een droom /

Job 20: 8. Als een Bloem / als Hop / en Gras /

Ps. 10: 15. Als een damp / en al wat ras

Jac. 4: 14. Doorgaet / en 't niet lang kan maken.

1 Co. 7: 31. Laet my altijt ernstig waken.

Luc. 21: 36. **14.** Ja / hou selfs op my uwo wachte /

Dat ik niet alleene nu /

Maer

Maer mijn leven lank betrachte /
 Wat ik hebb' beloost aan u.
 Dat ik u / mijn G O D C betael'
 Mijn geloften al te mael /
 Die mijn mont heeft uitgesproken /
 Als my 't herte was verbroken.

Pred. 5:3.
 Ps. 66: 13.
 14.

II. PAUSE.

15. Geef / dat ik uwo los verkond'ge /
 Nu ik tot gesonheit raek' /
 En voortgaen niet meer en sond'ge /
 Dat my niet wat ergers naek'.
 Laet my mijn gesonde le'en
 Stellen u mijn G O D C alleen
 Tot gerechtheets wapen-rusting /
 Pooit der sond' / of vleesch-verlusting.
 16. Laet aldus mijn ziele leben /
 En sp sal u loben / H E E R /
 Ik Wil gewillig over-geven.
 Alles tot uwo dienst en eer.
 Siet / hier ben ik / doet niet my self !
 Soo als 't u behaeglik zy :
 'k Hebbe lust / mijn G O D C / en pogē
 Dat ik uwen wil doen moege.
 17. Wilt d'inwend'ge mensch versterken /
 Dooz uw Geest / met moed en kracht /
 Om by daeg' uwo werk te werken /
 Overigh met all' mijn macht :
 Want de nacht des doodts komt an /
 Waer in niemant werken kan.
 Laet my steets den tijt uitkoopen /
 Die soo haest dooz-by sal loopen.
 18. Als mijn uere dan sal nad'ren /
 Dat gy my verlossen sult /
 En versam'len tot mijn Dad'ren /
 Sal mijn blijdschap zijn verbult.
1. Pet. 2:9.
 Joan. 5: 14.
 Rom. 6. 13.
 Jes. 58. 13.
 Psal. 119.
 157.
 1Cor 10. 31.
 Col. 3: 17.
 2. Sam. 15.
 vers. 26.
 Psal. 40. 9.
 Eph. 3. 1.
 Joan. 9. 4.
 Pred. 9. 10.
 Joan. 9. 4.
 Eph. 5. 16.
 1Cor. 7. 29.
 Mat. 26. 18
 Gio. 8. 23.
 2Cor. 22. 20.
 Joan. 16. 24.

Dan

Christelijke Doodts-betrachting;

Dan sal ik / geheel verzeugt /

Mat. 25:12. Ingaen / **H E E R /** in uwe vreugt /
Die gp geeft uwo trouwe knechten /

Psa. 15:1/2. In de tente der oprechten.

Psa. 65: 2. 19. Siet / in stilheit en vertrouwen
Is tot u myn Lof-sang / **H E E R /**

Ies. 50: 4. Welk my op / neemt wech 't verfouwen /

Mal. 4: 2. Dat ik uwen Raem ver-eer /

Mat. 20:28 Door uwo Soon / myn Son / en Soen :

Ies. 38: 18. Want het Graf en sal 't niet doen /

Noch de doot ; maer die noch leuen

Sullen hier u eere geben.

Pf. 104: 33. 20. 'k Sal u in myn leuen singen /

en 46. 2. **H E E R /** terwijl ik ben en han :

Psalm 1: 5. Laet wel lukken alle dingen.

Neem der lippen offer an /

Heb. 13: 15. Om uwo wel-geliefde **S O O N ;**

Mat. 17: 5. Tot dat ik voor uwen Throon

Openb. 4: 8. Eeuwig / op veel soeter wijse /

en 5. 9. Et. Met uwo Hemelsch Chooz u prijse.

21. O ! hoe sal ik bry / en beilig.

Sonder stilstant / dagh / en nacht

Openb. 4: 8. Dan uitroepen ; **H E Y L I G / H E Y L I G .**

H E Y L I G is de **H E E R** vol macht.

Ies. 6: 3. O ! hoe sal ik / voor als na /

Dan het soet **H A L L E L U J A /**

Met all' Hemel-repen t' samen /

Brolsk singen !

A M E R. A M E R.

DOOTS ECHT-SCHEYDINGE

Voor gestelt in

W. S L U Y T E R S

KLAEG-en TROOST-

R E D E N

O V E R

De Doot van sijn Huis-vrouw.

*De Doodt scheidt Ziel en Lyf:
Soo scheidts' ook Man en Wyf.*

Pred. VII. vers. 2.

't Is beter te gaen in 't Klaeg-huis , dan te gaen
in 't Huis der Maeltijt : want in 't selve is he
einde aller menschen ; en de levendige leit
het in sijn herte.

DOOTS ECHT - SCHEYDINGE,

Voor-gestelt in

W. S L U Y T E R S

KLAAGH- en TROOST-REDEN,

Over de Doot van sijn Huis-vrouw.

Hoe komen my de wolkien / na den regen /
Soo swart en dik / met plassen neer-gezegen !
O zee van ramp ! o brakke tranen-bloet /
Waer in iki swemmin' / en schier verdrinken moet !

Ik dacht ; het is wat swaers voor ons' gesinde /
Een Vader / die soo hert'lik ons beminde /
Te missen / door een soo ontyd'ge doodt.
Elk van ons sepd' ; Ach dit verlies is groot !

't Was alle daeg' al weenen / steenen / klagen /
Om sulk een schat / ons door de doot ontdragen.
Maer ach ! ik dacht niet / dat het swaerste kruis
Soo snel en fel sou dringen in mijn huis.

Het bitter leet was wat versoet alrede /
Door 't lieve kint / dat weer van selfs bragt mede
Sijn Groot-ba'ers naem / iki kuss' mijn Echt-gendoot /
Die my dat pandt nu voort-bragt uit haer schoot.

Maer ach ! hoe haest verdwijnt dat vreugt-geschitter !
De bitterheit wort my / in breedte / bitter.
De wreede doot ruikt weg / soo onverwacht /
Haer / die ons' kruis soo dikwils heest versacht.

Mijn troost / de lust en luyster van mijn oogen /
Mijn best' Juweel / (wie sal mijn tranen droogen ?)
Mijn eenig Lam / dat rusted' in mijn schoot.

¶

Dordt

W. Sluiters Klaeg-

Wordt my ontruikt dooz d' al te strenge doot.

Soo jong' een spruit / van vier-en-twintig jaren /
Begeest my weer (ach!) na haer tweede baren /

En weinig na twee jaren in ons' Ee.

O horte vreugt / geheert in soo veel wee !

Wy waren wel vernoegt steeds met malkander /
En nimmermeer verschilde d'een van d'ander.

Wy konden't al op nemen / vreugt / of druk.

Wat G O D C ons gaf / geluk / of ongeluk.

Wy konden't al malkander helpen dragen.

En sagse my / om eenig leet / verslagen /

Dat menigmael ons / in ons' Ampt / onsmoet /

Wat maelke sy't my / met haer troosten / soet !

Sy was soo wel in ons' beroep te vreden /

Dat nooit het hert haer ging na groote Steden.

Sy sprak / als ik. Daer is geen sael'ger stant,

Als dat m', in 't still, mag leven op het Lant.

Hoe kons' haer selfs vernoegen / en haer troosten /
Wanneerse sag / dooz t blakkie Delt / in 't Oosten /

Des morgens droeg / de glinsterende Son !

Dan was't / dat sy geimeenlik dus begon :

O ! konden wy den H E E R genoeghsaem loven
Voor sulk een gunst, als hy ons doet van boven,

Dat wy, dus afgesondert, hier in 't still,

Het onse doen, na's herten wensch, en will !

Wanneerse mogt haer klein gemakje sluiten /

En / ongestoort / G O D S werken sien daer buiten /

In d'open lucht / dan waren voort haer reen :

Wat lust, en rust is hier, by in de Steen !

Veel zael'ger is't den Hemel aan te schouwen ,

Ed

en Troost-reden.

En't groene Velt, dan wereltsche Gebouwen,
En straten vol van volk, met aerdsch gewoel,
En pracht, daer ik een af-keer van gevoel.

Al mogt ik zijn een Koningin op aerdern,
Ik sou sulk een Staet niet, voor de mijn aenvaerdern.
Wat is 't een vreugt, te mogen zijn soo vry
Van aerdsch geprael, der zielen slaverny!

Sy was altijt een zed'ge Maegt voor-hene /
Die liever op haer Kamer sat alleene /
In stil bedrijf / dan daer de dert'le Jeugt
Soo ralt en malt met ongebonden vreugt.

Hoe meenigmael heeft sy recht uit beleden.
Dat al, wat's ooit hadd van den H E E R gebeden,
Indien hy haer beroepen wild' in d'Echt,
Haer, in ons' Ee, was rijklijck toegelegt!

Al watse sagh dat ooit my moght behagen /
Daer toe begaf s' haer selve / sonder tragen.
Sy oeffend' haer in heil'ge Poësp /
In Sang-lust / en Musyk / soo volgd' se my.

Sy quam somtijts my onverwacht begroeten /
En met een soet / en sticht'lik Dicht ontmoeten /
En sprak; Mijn Lief, gy schenkt my menig Dicht,
Dies komt het mijnen ook voor uw' aengesicht.

Wat kon my doch het herte meer dooz-grieven /
Als datse my soo trachtte te believen
In't soest vermaek / dat ooit mijn hert begeert!
Wat hield' ik sulk een liefd' en gunst dan weert!

Indiense my te lang sag by mijn Boeken /
Sprak s' aan den disch; Lief wilt gy my besoeken,
Of zal ik u besoeken desen dagh?
Indien ik op uw Kamer komen magh.

W. Sluiters Klaagh-

Dan saten wy / soo lang de tijt kon lijden /
En deden elk het onse / met verblijden.

Sy werkt' iet met haer handt / terwijl ik las ;
Of songen t'saem / na dat het quam te pas.

Geen aerdsche vreugt en kond' haer ooit vermaaken.
Haer vreugt was Godt / of Goddelike saken.

Sy acht't' altyt haer grootste Schat en Lot /
Dats' / onbelet / mogt dienen haren G O D C /

Haer huis-werk dee Sy neerstig met haer handen ;
Nooit stakse 't Broot der leupheit na haer tanden.

Noch nimmer was / door pd'le sorgh / haer hert /
Uit ongeloof / bekommert of verwert.

In al haer doen / bleef G O D C haer doel geduerigh.
Sy schikt' het al / om doch te blijven vuerigh

In's H E E R E N werk. Sy las / Sy badt / Sy song /
Selfs als de noot haer ander werk op-drong.

Sy hoedd' haer seer / dats' immers / met haer leven /
In't een of 't a'er / geen mensch mogt aenstoot geben.

Ootmoedigh was in alles haer besluit.

De vriend'likheit scheen haer ten oogen uit.

Nooit was Sy traegh in ietwes te ver-richten /
Waer mee s' haer selfs / en anderen mogt stichten.

Sy overleid' ons' Amt en Schuld-plicht staegh /
En badt tot G O D C / om bystant / alle daegh'.

Wanneer dan quam des H E E R E N heil'ge lust dagh.
Soo was die / voor haer ziel / een soete lust-dagh.

Om niet te zijn belet door aertsch gedruis /

Soo bleefs' / uit lust / wel met my / in G O D S Huis.

Na d'eerste Preek / was haer niet aengenamer /
Dan datse slechts bleef in de Kerken-kamer /

All-

Allwaerse las / of overdacht / of badt /
En weinig Broot / slechts tegen flauwheit / at,

Daer wachte S P de Noen-dienst af / in vreede.
Na 't eind' van die / was diliwls noch haer bede /
In 't self vertrek; Ei! hef doch, eer wy gaen,
Tot G O D T noch eens met my, een Lofsang aen.

Hoe was mijn hert altijt met vreugt om-bangen /
Dat ik met haer mogt ingen mijn Gesangen!
Al deden op het selb' ook dagh by dagh.
Het wierd' ons heid' al soeter als het plagh.

Ach! waer is nu mijn trouwe Gesellinne!
O Doodt / hoe scheidt gy sulk een Liefd' / en Minne!
Twee herten / soo gantsch vast aen een gevoegt!
Twee zielen / d'een met d'ander soo verwoegt!

O Doodt / waerom en gaet gy niet behnellen
Soo menig paer / dat sich met angst gaet quellen /
Om dat gy niet haest scheiden komt haer Echt?
Hoe komt / dat gy soo 't lieffste paer bevecht?

't Hadd' / in ons' Ce / nu 't soetste soet te wachten.
Ik voedde my noch kortz met dees' gedachten:
Nu sal mijn Liefhaest voor-gaen, met haer deugt,
En leeren 't eerst' af-selsel onser leugt.

Van nu aen sal s' haer Dochter onderwijsen,
(Gedacht' ik) Ach! hoe sal ik dan steeds prijsen,
Met lust en vreugt, de Moeder en het Kint!
Maer siet / hoe nu die hoop geheel verswindt!

Nu sal by dees' onnoos'le lieve Lamm'ren
Nooit heug'nis (ach! wien sou 't in 't hert niet jamm'ren!)
Nooit heug'nis van haer lieve Moeder zijn.
Ach! 't is voor my wel d'allergrooste pijn.

Mijn waerde pandt / mijn troost / mijn uitverhooren /
Hoe hebb' ik u soo spoedigh doch verlooren ?

Mijn Echt-genoot , van elk my toe-geleit /
Ger ik u hadd' ; hoe haest is 't / dat gy scheidt !

Mijn lot , van G O D T verwacht met vreugt en blijheit /
Mijn deel-noot in mijn Koninklike viyheit ,

Mijn trouwe hulp / na ziel en lijf te saem ;
En was niet elk ons' Houbwlik aengenaem ?

En was 't niet ons' Gemeint een groot behagen /
Dats' ons te saem hier hoorzen / spraken / sagen /
By veelen was noch u besoek verwacht /
En onvoorsiens soo segt gy ons goe nacht /

Elk treurt / met my / om uw ontydig sterben ;
Om dat wy nu uw lief geselschap derben ;
Dat / nu gy hier eerst recht in kennis waert /
Gy ons verlaet en na de groeve baert .

Hoe roert my / ja ontroert my / haer gedachte /
Den gantschen dagh / en / in mijn droom / by nachte !
Ik ben gelijk een eensaem' mussch' op 't dak /
Die onlangs eerst haer weder-paer ontbrak .

De plaetsen / die 'k te vullen plagh met galmen
Van vreugt-geklank / en soo veel zege-Psalmen /
Zijn stil / of vol van treurig rouw-geklag .
Van sang / of spel / en is'er geen gewag .

Gelyk wel-eer G O D C S Volk aen Babels stroomen ,
Haer Harpen op hing' aen de Wilge Boomen /
Om dat haer lust veel meer tot weenen was ;
Soo ligt al mijn Musykh-werk nu in d'asch .

Mijn huis is my (oeh laty !) woest gelaten .
Mijn hert is flauw door droefheit boven maten .

Mijn

Mijn ooge schreit. Noch grooter is de pijn /
Als 't hert niet dooz getraen onlast kan zijn.

't Wensch / dat ik eens mijn rouw uit-schreien moge /
En / voor een tijt / een traen-aer zp mijn ooge ;
Dat soo 't gemoeit eens wat opslaren mocht /
Gelyk als / na een regen-vloet / de locht.

Geen mensch / ten zp hy 't heest beproeft / kan weten /
Hoe 't een hert bloedt / als 't wort van 't a'er gereten ?
Insonderheit twee herten / aen malhaar
Soo vast gehecht / als 't mijne was aen 't haer.

Maer stil / mijn ziel / wilt eens weer wat bedaren ;
Wilt niet te sterke / met u geklagh / uitbaren /
Op dat my niet genaekt een Eliphaz /
En segg' / dat my dit klagen geensins pass' :

En sprekie ; Siet , gy selfs hebt onderwesen
Veel and'ren , ja gy hebt gesterkt , voor desen ,
De slappe handt , en struikelende kny ,
Nu't komt aen u , siet , hoe beroert zijt gy !

Ik sal mijn hant dan op mijn mont gaen leggen.
't Is GODES werk. Wie sal daer tegen seggen ?
My bidden / dat des Vaders will' geschie ;
O ! dat men s' ons noit tegen-streden sie !

Voor al moet ik my selven leeren dragen /
Na's Heeren will' en heilig wel-behagen ;
Vermits my selfs mijn naem geeft dese leer /
HEER SUS LUST MY U' WILL' , dooz letter heer.

Mijn vleesch sp swaik / mijn herte beef en trill' my /
Soo roept mijn geest doch ; Heer , sus lust u will' my .
O HEEU / neem vleesch en bloet doch van my weg /
Soo 't tegen uwen will' goot doe of segg' .

Ik sal my selfs dan niet te angstig quellen /
 Maer sal / met G O D T / mijn droefheit mate stellen
 Op dat ik niet bedroeft zy / als de geen /
 Die hoop / noch troost en heeft in sijn geween.

Die ik between' / is doch met vreugt ontbonden :
 S Y is niet heen / maer slechts voor-heen gesonden ;
 Maer na S Y selfs / al lang' / haer hadd' bereidt.
 Hoe salig is een ziele / die soo scheidt !

Het ging haer noit soo wel alhier op aerden /
 Of sy verlangd' / om 's levens Kroon t'aenbaerden.
 Insonderheit / een tijt lang voor haer endt /
 Heefts' all' haer vlijt tot dees gedacht gewendt /

Dewijl S Y / heel op 't lest / groef swanger gaende /
 Op d' uitvaert van haer Vader was / vermaende /
 En badt haer elk / dats' immers blijben soud'
 In 's Moeders huis / op dat's' haer Kraem daer houd.

O neen , (sprak S Y) ; 'k hebb' innerlijk begeeren ,
 Met ons gemeint' het Avondmael des H E E R E N
 Te houden , soo my G O D T maer soo lang' spaert ,
 En ben ik voor geen noodt of Doodt vervaert.

S Y krijgt haer wensch. S Y voelt haer matte led'en /
 Te noodt bequaem om na G O D T S Huis te treden.
 Wat was / voor 't lest / dit aen haer ziele soet !
 Wat troost vonts' in haer HEILANTS Vleesch en Bloet!

S Y treedt / met my / na haer gewoone wijse /
 In 't Kerki-vertrek / alwaers' / haer G O D T ten prijse /
 Voor haer / en my / veel schoone dingen las.
 My heugt wel / hoe verheugt ik met haer was.

Wanneer S Y hoord' / in 't Dank-Sermoen / verhalen
 Van d' ydelheyt des menschen / en van 't dalen

Der

en Troost-reden.

47

Der dagen / gaend' / als schaduwien / voor-yp /
Was niemand soo daer dooz beweegt / als zp.

Een traen-vloet borst / tot tuig'nis / upt haer oogen,
Ik sprak ; Mijn kint, hoe waart ghy zoo bewogen?
'k Magh, seid'se / wel bewogen zijn daarom,
Mits alles schoon op my te passe kom.

Daar wiert verhaalt hoe veele van de reste
Dit Avondmaal misschien sou zyn het leste.
Dit past op my. Ik eigen 't my ook toe.
Dat G O D T met my , na zyn believen , doe.

Wat was S Y blijd' om 't geen sy hadd' ontfangen.
Doe 's and'ren-daegs/haer 't Wee al sterke quam prangen!
S Y riep ; Hoe heeft de H E E R E my verhoort !
Juist willen nu myn beenen niet meer voort.

Soo 'k gister waar soo swak geweest als heden ,
Ik hadd' tot aen de Kerk niet kunnen treden.
Nu hebb' ik recht G O D S liefd en gunst bemerkt ,
Die juist my heeft , tot dees' tijt toe , gesterkt.

Wat droegh mijn Lam haer Barends sinert geduldigh !
Wat was haer troost/dooz CHRISTUM menig vuldigh/
In alles wat haer toe quam van den H E E R !
GODTS kracht werkt /in haer swakheit/meer en meer.

Drie weken lang wierds' / alle daeg' / al swakker !
Wat queet S Y haer / in JESUS Kruis-School wakker !
S Y toonde / dats' haer les wel hadd' geleert ;
Als ieder weet / die by haer heeft verkeert.

Een beter hoop op C H R I S T U M , dan dit leven /
Het welk soo kort en moep'lik is / kan geven /
Was al haer troost / soo vast in 't hert geset /
Daer 't alles dooz versoeft wierd'en verset.

¶ 5

¶

Ik moet hier van haer affcheit het verhalen,
Om my daer mee te troosten in mijn qualen.

Haer leven gaf my oorsaek tot veel vreugt ;
Haer sterben leert my pb'rich zijn ter deugt.

Haer doot geeft / in mijn droefheit / my een leven /
Door't geen **S P** heeft gesproken en bedreven /
Wanneer **S P** nu haest scheiden sou van hier /
't Geen alles niet kan vatten dit Papier.

Geloost zp **G O D C** / die 't zwakke soo wil sterken.
Geloost zp **G O D C** / die 't willen en 't werken
Dus in haer wrocht. Niet ons / niet ons / o **H E E N**
Maer uwen Naem geeft / om uw goetheit / eer.

Men hoozt haer niet / dat wereltsch was / verhalen,
Men sagh haar nooit na 't aerd sche leven talen.
Van 't Geest'lik / en van 't Eeuwig leben maer
Was hert en mont haer vol / soo voor als naer.

S P mogt voortgaen haer niet geen ding bemoejen /
Dan / datse niet genoech vernam 't invloeyen
Van **G O D T S** genaed', en onuitspreek'lik soet,
En dat haer oogh niet stort' een trane-vloet.

Ik sprak / Mijn Kint , gebruik nu 't vast Gelove ,
In plaets van uw gevoel. **G O D T** sal van boven ,
In overvloet , eer gy van hier verscheidt ,
U proeven doen sijn wond're lieflikheit.

O ! mocht dat maer geschien ! Was al haer suchten ,
O ! voeld ik doch die Hemelsche genuchten !
Wat is geschiedt ? haer zwakheit nam seer toe ,
Men bragt haer in een ander Kamer doe.

Terwijlse daer is midden in het strijden /
En ligt verzwakt door al 't slauwhertigh lyden /

Duel

Doelts' onvoorsiens / als in een volle vloet
Van troost en vreugt / te zwemmen haer gemoet.

Sy voelt de smaek der eeuw'ge vreugt soo krachtig /
Dats' uit-roeft; Nu, nu weet ik, hoe waerachtig
De HEERE zy. Nu wil hy komen haest,
Dat ik van hier eens moge zijn verplaest.

O! wat een vreugt verrukt mijn hert, en finnen!
Wat vreugt, wat vreugt gevoel' ik nu van binnen!
Ik voel' et al, ik sie't al. O wat vreugt!
De HEERE komt. Wat vreugt! wat vreugt! wat vreugt!

Permits s' in't hert een Hemelsch licht sach schijnen/
Kiep s' uit. O! doet my open de Gordijnen,
Op dat ick doch den Hemel aensien magh,
Waer heen' ik vaer', terwijs' al opwaerts sagh.

('t Was wonder/ daer Sy nauw'liks eerst kon spreken/
Dats' onvoorsiens soo krachtig uit quam breken)
Ih sprak/ Mijn lief, dit is de voorlmaack maer
Van d'eeuw'ge vreugt, die gy nu wort gewaer.

Soo G O D T u hier alreede dus begenadigt,
Hoe sult gy dan daer boven, zijn versadigt!
Is van die vreugt een droppeltjen soo loet,
Wat wildan zijn die volle wellust-vloet.

Haer ziele / door dit innerlik verlangen/
Bleef vast aen G O D T / en aen den Hemel hangen;
Schoon 't zwakte lijs aan't bedd' gebonden lagh;
Haer blugge geest wierd sneger als sy plagh.

Terwijl s' aldus haer pver voelde branden/
Hief s' op met kracht / haer oogen hert / en handen /
Sy badt tot G O D T / Sy smeekte / watse kon/
Tot dat ik / met al't volle / 't Gebedt begon.

Maer

W. Sluiters Klaeg-

Maer S Y , door kracht des Geestes aengedreven /
Badt steeds voor heen 't geen haer wierd in gegeven /
Soo dat ik / nu en dan / met poosen / swoegh /
Op dat g' haer hert uit-gieten mogt te deegh.

Na dat ik dus bereidt sagh mijn Beminde /
Persocht ik van de Bueren / en 't Gesinde /
Op wilden eens vertrekken allegaer /
Dat ik alleen eens spreken mogt met haer.

Ik sloot de deur wel na my toe / en sepde ;
Mijn Lief, het schijnt , dat wy nu sulden scheide :
Na 't geen ghy voelt , en ook mijn ooge siet ,
Is anders nu hier te verwachten niet.

Ik gev' u aen uw Hemelsch Bruid'gom heden ;
Ghy zijt met hem , terwijl ghy waert beneden ,
Al ondertrouwt , maar gaat voltrecken nu
Het Bruilofts-Feest. Uw Bruid'gom wacht op u.

Tot hem , die u zoo hert'lik mint met eenen ,
Send ik u nu mijn waerde Lief , voor henen ,
Daar ik u hoop te volgen , in mijn tijdt.
Waer op zp toond' haer aensicht seer verblydt.

Fluks greep S Y , met haer rechterhant / de mijne ;
En sloegh / als of S Y voelde smert noch pijn /
Haer slinket arm / my om den hals terstont /
En dunktie vast myn mont op hare mont.

Vaar wel , myn hert , sprak doe myn waerde vrouwe /
Nu dank ik u voor all uw liefde en trouwe ;
Uw onderwijs , en troost , en al wat ghy
Bewesen hebt , ten allen tijd' , aan my.

Mits ik haer weer met dank-tael soo bejegen' /
Soo wenschte my / in al myn doen : G O D T S zegen /

en Troost-reden.

52

Met sulke re'en / dat ik verwondert stont /
Hoe sulk een bracht ging uit haer swalke mont.

Ik sprak ; Mijn Lief , ik hou dit woort in waarden.
La'k wil het , als een zegen , nu aanvaarden
O ! hadd' ik dan hier 't soet Charlote doch ,
Rieps' uit / op dat ik 't selv' ook zeg'nen mogh.

Doch laet my 't klein' hier uit de wieg' , eens brengen .
Ik / sonder meer mijn woorden te verlengen /
Loop' pligh heen / en breng' haer 't kleine lam .
Terwijl het volli weer / met my / binnen quam .

SY drukt het voor ons allen / in haer armen ;
SY hult het eerst / en seght doe / sonder karmen :
Goë nacht , mijn kint ; de H E E R E zegen' u ,
Na lijf , en ziel , tot aller tijdt , van nu .

Op dat ghy nu een goet vroom kint meugt wesen ,
Voor-al den H E E R recht kennen meugt en vresen ,
Soo haest als ik seid' / Amen , op haer woord /
O ! rieps' al weer ; waar hier Charlote voort !

Ik sprak ; Al is 't te Borkeloo gebleven ,
Nochtans kont ghy 't u zegen ook wel geven .
Dat 's waar , sprak SY , ik wensch het selve dan ,
En sprak 't / schier niet die selve woorden / an .

Vermits SY sagh mijn droefheit / in mijn tranen /
Begonse tot gedult my te vermanen /
En trooste my soo krachtig / in mijn smert /
Dat noch de vreugt raekt aen / ja in / mijn hert .

SY sprak ; zijt niet bedroeft ; vertroost u heden
Doch selts met all die troostelijke reden ,
Waar mede ghy mijn Moeder , metter daat ,
Getroost hebt , in haar Weduwlike staet .

Ver-

Dermits GOD SWoort was in haer mont soo kraechtig
Soo sprakse ; Zijt aan Rachel nu gedachtig ,

Die 't niet alleen viel , in haer baren , swaer ,
Maer stierf , en liet haer Iacob Weduw'naer.

Gedenk , hoe korts het sy van ons gelesen ,
En dat ghy zelfs noch tot my spraakt , in desen ,
Was ooit alhier , van een-begin , een paar ,
Of d'een vertrok eens , door de doodt , van d'aer ?

De H E E R E zal , soo langh ghy hier zult leven ,
Noch u , noch uw twee kinderkens begeven .

Van G O D T hebb' ik nu mijn begeert' alreè ,
Dat ik niet blijf de leste van ons twee .

S Y voeld' haer hert / hoe langs hoe meer / gerustee /
En trooste voort haer Moeder / en haer Suster ;
Ja ook haer Broers en Susters met malhaer
Begreeps' hier in / en liets' haer zegen naer .

Toe sprakse tot de Bueren / en tot allen ;
Indien ghy ooit mijn kinderkens siet vallen ,
Zoo rechtse doch weer op , dat bidd' ik u .
S Y sprak alleen ; wyp weenden alle nu .

Als iemant seid' ; Ik hoop / gy sult noch blijven /
Moght sulk een woort doch niet by haer beklijven .

S Y riep ; En is 't niet beter by den H E E R ?
Na hem , na hem verlang' ik meer , en meer .

Als d' eerste koud' haer quam door d'ad'ren trekken /
En ik versocht wat warmer haer te dekken /
Antwoord'se soet ; 't Behoeft voortaan niet meer ;
Ik sal wel haast verwarmt zijn van den H E E R .

Wat badse sterke / soo lang S Y bidden konde :
Dat G O D T haar doch vergeven wild' haar sonde .

En

en Troost-reden.

59

En houden haer in 't waar Geloove 'saam;
Met goet verstant tot 's levens lesten a' em !

Oan aen-begin zijn haer mijn Sterf-gesangen
Seer waerd getweest; die sprakse / met verlangen /
Op 't lest ook uit / met haer gebroken stem.
't Scheen / ieder woort hadd' op haer herte klem.

Ik sprak; Ghy zult haast ander Sangen hooren ,
a selve zult ghy , met der Eng'len Chooren ,
In-stemmen daar dat Schoon Halleluja.
Ia, riep S P / als een Echo / my weer ua.

a, Liefst', ik hadd' de Psalmen nu ten einde ,
Gelyk ghy weet; ik zou se zo ik meinde ,
Van vooren aan nu singen allegaar ,
Ik zal 't nu doen , doch hier niet , maar aldaer .

Nu zal ik , recht van vooren aan , gaan singen .
Is (seid ik) zoo , en altijdt blijde dingen ;
Maar nooit als hier , soo menigh rouw geklagh ,
Zoo dat uw toon moest wesen wee , en ach !

S P wederhaeld' oock selfs al menig-werben
Haer een'ge troost in leven , en in sterven ,
En sep / hoe 'k sulks noch korts Gepredikt hadt ,
En dat zy 't doe wel ernstigh hadd' gevat .

Bp waren all' als niet haer op-genomen /
Om al de re'en / die s' uit haer mont liet stroomen /
Terwijse dus bewogen voeld' haer geest .
Noch zynse bly / die bp haer zyn geweest .

S P sou terstont wel geerne sijn gescheiden /
Haer moest haer uer/ van G O D C bestemt/verbieden /
Een halve dagh / met een geheele naght /
Moest zyn in smert / en doodts-strijdt dooz-gezaght .
Ong'

Ons' HEILANT, na sijn Hemelsch' openbaringh
 In syne Doop / en d'heerlike verklaringh
 Op Tabor / gingh / van bep' / tot strijt / en angst :
 Soo viel 't haer / na die Hemelsch' in-vloet / bangst.

De smert des doods ontroerd' haer bloet en ad'ren.
 SY sprak ; Wat 's dit , dat my soo swaar komt nad'ren ?
 Uw leste strijd , seid ik / ghy sulc verslaan
 De vyandt , die lest wort te niet gedaan.

Is dit de strijd ? riep s' uit. Ik voeld' alrede
 Des Hemels smaak , het hert vol vreugt en vrede !
 Wel , seid' ik / zulks verleende G O D T aan u ,
 Om tot den strijt u aan te moed'gen nu.

Gy moet dan nu niet in uw strijd beswijken ,
 Vermits u G O D T sijn liefd' al heeft doen blyken.
 Want niemant wert gekroont , gelijk ghy weet ,
 Ten zy dan dat hy eerst ook wett'lik streedt ,

Ea wilt ghy dan dien strijd niet geern' ook strijden ?
 O ja , rieps' uit / ik hoop , G O D T zal mijn lijden
 Ook maat'gen , dat ik boven krachten , niet
 Versocht en zy. Waer op s' haer vast verliet.

S Y sprak noch met gebroken stem / veel reden ;
 En / alsse van den Satan wierd bestreden /
 Soo scholdtse dien / en riep tot J E S U M staegh /
 Dat hy sijn komst doch niet te langh vertraegh.

Mits door geen slaep 't gemoet sich kon verhalen /
 Begon somtijds haer sprake wat te dwalen ;
 En / als haer sulks van iemant wiert geseydt /
 Riep s' ; Ydelheit ! Ø ydel' ydelheit !

'k Hadd' niet gehoopt , dat dit my noch zou quellen .
 Ik seid ; En wilt u daarom niet ontstellen .

On

Onwilligh lijdt ghy al dees' ydelheit ;
Maar troost u , dat ghy heden van haar scheidt.

Dan wierd terstond haer wensch en woort vernomen ;
O ! moght' ik haast dien Bergh eens overkomen !
Wy streden / met / en voor haer / in gebe'en ;
En / onder-dies / soo gingh de ijdt vast heen.

Haer spraek nam af , de morgen-tijt quam naiken.
Ih sprak : Ghy zult het nu niet lange maken ,
Mijn lief , nu breekt des H E E R E N Rust-dagh aan ;
Ghy zult , op die , in d'eeuw'ge ruste gaan.

Y telde doe / van vier tot zes , de ueren.
Dat was gesecht ; Niet langer sal 't nu dueren.
Wy hielden in 't Gebedt te sterker aen /
Wel siende dat het haest sou zijn gedaen.

Haer bebend' / en haer sterwend' handen haekten
Om-hoogh te zijn. Haer sterrend' oogen blaekten.
Ten Hemel stijf ; tot dat g' / heel sacht / op 't leest /
Als in een slaep / voleindigde de rest.

Het bleek genoegh op 't uiterst' van haer scheiden /
Dat ware breed' / en blijtschap haer geleidden.
Haer aensicht stondt soo vriend'lik / en verheugt /
Als of / daer op / waer af-gemaelt de Preugt.

Soo gingh g' ontrent de seste uer jybst henen
G O D T S licht is haer / met 't morgen-licht/ verschenen.
Op Sondagh sagh g' haer ware Son / met lust.
Op rust-dagh gingh g' in d'eeubo'ge ware rust.

Nu / o mijn ziel / bedwing u selfs door reden /
Mijn treurig' hert / ei / stel u doch te vreden.
O ! laet my doch gedenken / lieve G O D T ,
Tot mijnen troost / aen haer gelukkigh lot.

C

Wane

Want mijn verlies en komt / in 't allermeste /
Niet eens te pas by haer' soo groote winste.

Haer blijdschap was geduerigh doch de myn' :
Waerom en sal sp't nu dan ook niet zyn ?

S Y is met vreught / dien steilen Berg nu over ;
Daer 't Schat-rijk goet / het welk geen roest / noch roobi
Aen raken kan / en 't goede fondament /
Dus langh bewaert / haer deel is / sonder endt.

Nu heest S Y 't geen S Y van haer HEILANT wachte
Waer op altijt geset was haer gedachte /
De lebend' hoop van J E S U S haer bereidt /
Het erfdeel / haer in d' Hem'len wegh geleit.

Nu heest mijn Lief den goeden strijt gestreden /
Den loop vol-eindt ; daerom ontfangt S Y heden
De Kroone der gerechtigheyt / en eer /
Haer / uit gena / geschonken van den H E E R .

Nu heest S Y 't geen daer g'ernstig na gehaelt // heeft.
Daer / door 't Geloof / haer hert soo na geblaekt // Heef
Dat heeftse / door 't aenschouwen / in 't besit.
Hoe blinktse nu geheel in 't suiver wit !

Nu houdse / vry van al het aerdsch gewemel /
Het Abondmael daer boven in den Hemel.
Nu sit S Y aen / met Abyham / Isaak /
En Jacob / daer men vreest geen ongemak.

Nu sit S Y aen / daer J E S U S houdt in 't ronde /
Sijn Disch gedeikt / en spreekt met eig'nen monde /
Eet / vrienden / drinkt / wordt dronken / liefste Schaer
S Y lijdt voortaen nooit dorst / of honger daer.

Maer drinkt alsbed' uit wellusts volle Beeken.
De volheit van veel vreugt / niet uit te spreken /

Waer

Waer van s' in 't hert hier voeld' een klein begin /
Genietse / by G O D T S aensicht / na haer sin.

S Y hadd' alhier gesmaekt de eerste bruchten
Van't Canaan / waer na S Y met veel suchten /
Verlangd' / om eens aldaer te mogen zijn.
Nu drinkt s'haer sat van nieulwe Vreugde-wijn,

O mijne ziel / blijf deser vreugt gedachtigh ;
Vertroost u selfs daer meed' altijdt soo krachtigh /
Dat hare vreugt verwinnen magh u rouw /
De Doodt wil doch eens scheyden Man en Vrouw.

't Is waer het schijnt wel boven maten rouw'lik /
Dat soo gansch kort moest zijn soo goet een Houw'lik :
Maer kort en goet / wanmeer het gaet te saem /
Wordt in't gemeen geacht seer aengenaem.

't Is daer in niet / hoe langh zy d'een by d'ander /
Maer dat men steeds magh wel zijn met malkander.
Hoe menigh Paer heeft langh by-een geleest /
Dat weinigh tijds maer wel geleest en heeft ?

Het geeft my / in mijn druk / een soet genoegen /
Dat nimmermeer mijn hert behoeft te wroegen
Van Houw'lik-s-twist / waer dooz / met veel verschil /
Het d'ene dus / en d'ander anders / wil.

Wp hadden nooit te samen strijdt / dan desen /
Dat d'ene d'a'er op 't meest' ten dienst wou wesen.
In eer-bewijs woud d'een voor d'ander zijn.
Ik socht altijdt haer eere / S Y de mijn'.

Gelyk ik ben bedroeft om haer versterben /
Dewijl ik moet haer soet geselschap derven /
Zoo dank' ik ook mijn G O D T , die sulki een schat
Door zijn genaed' aan my geschonken hadt.

Waer dooz / als ik voor zijn Gericht verschijne /
Ik seggen kan ; Siet ik , H E E R , en de mijne.
'k Verheug' my / dat s' / als mijne / gaet tot G O D T
Haer zaet is 't mijn'. O ! wat een saligh lot !

De H E E R E gaf , de H E E R E nam . Sepresen /
En hoog-geloost moet 's H E E R E N Name wesen .
Ik hadde se voor geen dagh verdient van G O D T ,
Die Hy my gaf / twee jaren / tot mijn lot .

Laet / hier dooz / zijn verlicht de smert haers Moeders
De droefheit van haer Sisters / en haer Broeders ;
Maer boven al / mijn eigen groote rouw /
Dien G O D T gaf sulk een Dochter / Sister / Drouwe

Ia / laet ons t'saem G O D T S groote goethest roemen ,
Dat wy so lang' haer moghten d'Onse noemen .
Maer s' eerst ons niet gegeben van den H E E R ,
Zoo gaben wy s' oock nu aan Hem niet weer .

Cot zeg'ning sal haer naem noch zijn op d'aerde /
Daer velen haer gedacht'nis blijft in waerde .
En / osse schoon gestorven is alreeds /
Noch spreekt SY hier / dooz haer Geloove / steeds .

Is 't tot G O D T S eer / soo sal hy ons oock geben /
Dat / in haer zaet / haer deught magh als herleven .
Dit alles maelt ons' hert / in smert / bedaert .
Haer doodt was in G O D T S oogen dier / en waert .

Wy minden haer / maer G O D T bemind' haer meerder ;
Dies heeft hy haer tot hem gehaelt te eerder .
Wy volgen vast / d'een vroeg / en d'ander laet .
Maer saligh / die tot G O D T te vroeger gaet .

S Y sal niet weer tot ons beneden komen .
Wy sullen eens tot haer zijn op-genomen .

O had-

O! hadden w' eens haer vreugt gesien aldaer,
Wp lieten haest al onse treuren naer.

Indien wp / met geween / en bitter schreyen /
Haer weder tot dit leven konden lepen /
Wat waer het / dan naer rust / en vreugt benijdt ;
En / na triumph / haer weer gebragt in strijdt ?

Lijdt d'oog / uit liefsd / in 't weenen / geen verschoning /
Soo laet het hert doch juichen in haer krooning /
En / vrolik zijn / om sulk een zege-prael /
Waer na wp hier doch strijden al te mael.

Door 't quaet is S Y nu wegh-geraept alreede /
Versamelt tot haer Vaderen / in vrede ;
S Y sal niet sien al 't quaet / dat / in ons' eeuw /
Aenstaend' is / om der sonden sterke geschreeuw.

Haer Lighaem slaept / in 't Graf / geheel gerust'lik ;
Haer ziel vermaekt sich / in den Hemel / lust'lik ;
Tot dat ook selfs de ziel weer met 't gebeent /
Door C H R I S T U S kracht / sal heerlik zijn ver-eent.

O ! dat wp sulks geduerigh recht bedachten !
Der Christ'nen doodt / en is geen doodt te achten /
Wp gaen dan eerst in 't rechte leven in.
De doodt is selfs der Christ'nen groot gewin.

Dit leven is een doodt / by 't geen dat daer // is.
Soo groot verschil dan tusschen 't een en 't a'er // is.
Soo salig' een verwiss'ling / in der daet /
Doet ieder / die van 't een tot 't ander gaet.

Der Med'wen Doogt / der Wesen trouwe Vader /
Sal onder-wijl by ons zijn dies te nader /
En / troosten ons in soo veel swaer verdriet.
Die sich op hem verlaet / verlaet hy niet.

Laet ons te meer den Hemel maer beminnen /
mits d'onse nu alreede zijn daer binnen.

Al wat men hier doch lijdt / is kort / en licht /
By d'eeuwige vreugt / onspreeklich van gewicht.

Elk volg mijn Lief / in haer Geloov / en Handel /
Geduerigh siend op d' uitkomst van haer wandel.

GOD T gev' ons all' een zael'ge uer / als haer /
En / uit gena / sijn Eeuwigh Rijk hier naer.

Amen.

GRÄF-

GRAF-SCHRIFT.

Als Rachels doode lÿf by Ephrath wiert begraven,
Soo richte, boven't graf, haer Iacob, hoog in top;
Een heerlik, en een schoon gedacht'nis-teken op,
Waer door, van tyt tot tyt, haer lof moght hoge draven.

Mijn staet en brengt niet mee, dat ik opregt iet groots;
Nochtans so moet ik iet, voor mijn Bemind', oprichten
't Geen klein, en groote, lang hier na, wel moge stichten
En elk gedenken doe, met nut, aen d'uer des doods.

Sy was een jonge Vrouw, van vier-en-twintig jaren,
In't groeyen van haer jeugt, in't bloeyen van ons Echt;
Sy heeft my onverwagt; en haest adieu gesegt,
Na't tweede Houw'liks jaer, en na haer tweede baren.

Sy was riy lief, en waerd, om al haer deuge, en lof;
Sy was seer dienstig voor haer jonge teere spruiten;
Een ieder mind' haer hier. Dit alles kon niet stuiteren
Het wreed gewelt des doots, die't alles leght in't stof.

O mensche, gaet niet weg, of wilt hier wel op letten.
Doch merkt gy't aen, of niet, de dood volgt even ras;
Hy vraegt niet, of tu komt te on-pas of te pas.
Maer salig zijnse, die haer werk daer steeds na setten.

Soo dee mijn Echt-genoot, die hier begraven ligt.
Sy sagh de Doodte moet, gelyk een blyde Bode,
Die uit dit jammerdal, in't Paradys haar noodde.
Geloof, met speed' ge boet, verftompt de doot sijn schigt.

Ana-

2. 1. 1. 1. 1.

Anagrammatismus, of Naam-verset:

O P

MARGARETA SIBILLA HOORNAERTS.

Waar uit, door omsettinge der letteren,
vloeit;

I.

EY! RAT NAAR ABR'HAMS GLORI-STOEL

EY! R A T en snel reist, uit dit aerdsch gewoel,
Mijn waerde Lief, NAAR ABR'HAMS GLORI-STOEL
Daer s', in sijn schoot, nu soo gemakk'lik rust,
En van Godts Soon, haer Bruid'gom, wort gekuist.
Sy reist van hier, in't beste van haer jeugt,
Om dies te eer te gaen in's Heeren vreugt.
E Y! R A T bejaegt s'haer voor-gestelde doel,
En sweeft, ter vlugt, NAAR ABR'HAMS GLORI-STOEL.

II.

HAAR EER-TROON RAS BY'T SALIG LAM,

't Scheen of de Doodt d'eer' van ons huis wegh-nam,
Wanneer hy my myn waardste pant ont-rukte;
Maar siet, hoe hem sijn aanslagh niet gelukte;
HAAREERTROON is maar RAS BY'T SALIG LAM
BY'T SALIG LAM, 't Lam Godts, dat onverkeerlik
Sit op sijn Troon, is RAS HAAR EER-TROON nu.
O doodt, hoe mist, en hoe vergift gy u!
Gy hoont niet, maar gy kroont ons' huis gansch heerlik.

HEER, SUS LUST MIJ U' WILL'.

F I N I S.